

Polot

Leto XII. — Štev. 50 V Ljubljani, 16. decembra 1956

Nogometna tekma za »Pokal Žezničarjev«

V TRETJE GRE RADO...

Uspešen finiš nogometašev Ljubljane

Ljubljana, 16. dec. — Tako lepe in sončne nedelje verjetno niso pričakovali niti igralci, niti ljubitelji nogometa. Čeprav je obstal kazalec na uri proenstvenih srečanj, je vendarle moštvo Ljubljane šele sedaj začelo igrati s polno paro. Tekma za železničarski pokal so na sporedu kot po naročilu in kakor vidimo, je moštvo Ljubljane za zaključek jesenskega dela tekmoovanja šele danes v dokaj razposeljeni formi. Premagali ligaša Lokomotivo, nato Rabotniškega in danes še Železničarja iz Sarajeva to res ni naključje, temveč dokaz solidnega znanja. Zato nič čudnega, če se je k današnji tekmi zbralo kar lepo število gledalcev, blizu 4000, ki so spet videli, če nič drugega, vsaj uspešen finiš domačega.

Ljubljana : Železničar 3:2 (1:1)

Moštvi sta se sodniku predstavili takole: Železničar: Babič (Simić), Kranjc, Kočan, Imamović (Avdičević), Radjojić, Matić II, Fazlagić, Dizdarević, Ribar, Udović, Basara (Matić I).

Ljubljana: Jereb, Eltrin, Pirc, Gruden, Sočan, Maroša, Kompoš, Perharič, Dolenc, Blaznik, Šoštar (Hacler).

Glavni sodnik: Gvardjančič, mejna: Sušnik in Skalar (vsil iz Lj.); strelci: Blaznik v 12. min., Gruden v 56. min. (11-metrovka), v 73. min. pa Dolenc (11-metrovka) za Ljubljano ter Fazlagić v 20. in Mitić I. v 51. min. za Železničar.

Ljubljana, ohrabrena po dveh lepih in pomembnih zmagah je tudi danes takoj krenila v napad. Toda Sarajevčani so bili vendarle trši oreh kakor Lokomotiva in Rabotnički, saj so takoj začeli vračati milo za drago. Domači so imeli že na začetku nekaj lepih

priložnosti, da s točnimi strelji prisilijo naspornega vratarja h kapitulaciji, toda kakor običajno, tako se je tudi danes pokazala rakova rana naših nogometašev, da nihče ne zna odločno streljati v pravem trenutku. Vendar je prvi uspeh dosegla Ljubljana. Po večkratnih napadih, kjer se je odlikoval spretni Blaznik, se je znova znašla žoga na levi strani, kjer jo je prejel Šoštar in jo oddal prostemu Blazniku. Brez oklevanja je napadalec Ljubljane streljal mimo vratarja in vodstvo za domače je bilo tu. Po tem голу se je spet razvila enakovredna in živahna igra, kjer sta imeli glavno besedo obrambi. Se posebej naj poveljavimo srednjega krila Ljubljane Sočana, pri katerem se je dejansko zaustavil vsak prodor sicer hitrih in nevarnih napadalec iz Sarajeva. Toda v 20. minuti igre tudi Sočan ni mogel posredovati. Fazlagić je potresel Jerebovo mrežo prav po njegovi lastni krivdi, saj je pred tem že večkrat po nepotrebnem spravil v zagato svoje tovariše v obrambi in v slabo razpoloženje številne gledalce, s slabim degažiranjem žoge. Z neodločnim rezultatom sta šli moštvi na odmor.

V NADALJEVANJU NESPORTNO IN GROBO

Kot rečeno, smo bili z dogodki prvega dela igre še kar zadovoljni. Zato smo upravičeno pričakovali, da nam bo drugi polčas prinesel še lepše trenutke. Toda vsestransko smo se usteli. Gostje so navalili z vso silo in skušali za vsako ceno doseči vodstvo. Pri tem pa so se opazili znaki grobe igre, kar je sodnik Gvardjančič skušal v kati zatreti. Po večkratnih menjajočih se napadih je Železničar streljal v kot in po krivdi vratarja se je spet znašla žoga v mreži. Vrtar Jereb je sicer hotel žogo odbiti, toda pri tem

je zgrešil in žogo je Dutić prav počasi poslal mimo Maroše in branilca Pirca v mrežo. Zares nespretno in skorajda neverjetno! Po tem голу je Ljubljana zaigrala živahneje. Vrstili so se napadi drug za drugim in izenačujoči gol je visel v zraku. Do prvega večjega incidenta ni bilo treba dolgo čakati. V 56. min. je Perharič prodril pred samega vratarja, ki je sicer žogo ujel, toda pri tem surovo z nogami udaril Perhariča, ki je padel na zemljo. Sodnik Gvardjančič je upravičeno dosodil najhujšo kazen, ki jo je izvedel Gruden. Žoga je z bele točke našla mesto v levem spodnjem kotu vrat. Tik preden je Gruden streljal 11-metrovko pa je sodnik izključil iz igre branilca Kranjca, ker je brcnil žogo z bele točke. Po tem голу pa so se vrstili grobi prekrški kot na tekočem traku. Zdaj je bil na tleh Blaznik, zdaj Dolenc, skratka Sarajevčani so spet pokazali tiste »odlike« športnega vedenja, kot smo jih prav pri njih že pred leti zapazili na Odrinovem igrišču. Ljubljancem so napadali z velikim poletom in imeli nasprotnika v šahu. V enem izmed prodorov je igralec Železničarja Matić I udaril Perhariča, seveda ta pa mu ni ostal dolžan. Sodnik Gvardjančič je pravilno oboja izključil iz igre. Težko je pravzaprav naštevati koliko je bilo medsebojnih obračunavanj za sodnikovim hrbtom nekaj pa tudi pred njegovimi očmi. Kar

(Nadaljevanje na 8. strani)

Jeseničanom se pozna umetno drsališče

Jesenice, 16. dec. Za pokal, ki ga je daroval sindikat trgovskih podjetij iz Jesenic, so se včeraj in danes borila tri hokejska moštva: KAC iz Celovca, Ljubljana in Jesenice.

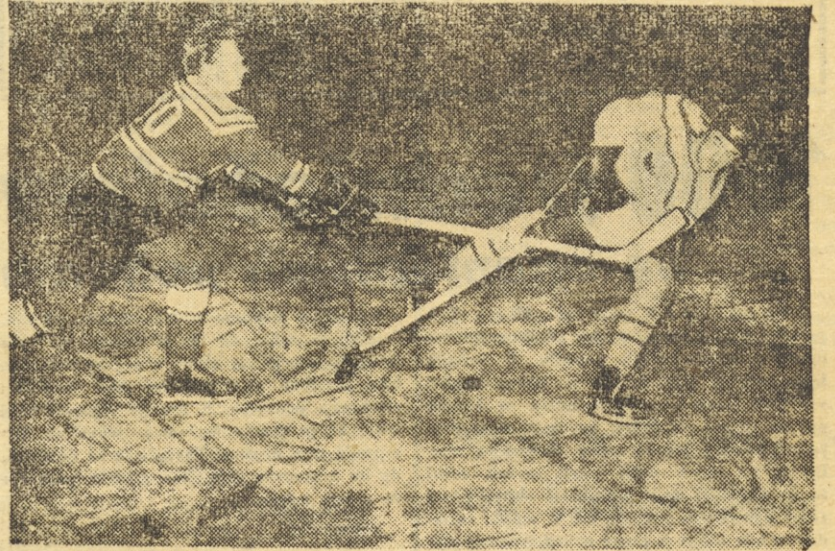
V podaljšku pa niso hoteli nastopiti in s tem prepuštiti Ljubljani, da igra v finalu. Sodnik Pogačnik je bil nekoliko pristranski, kar je pač razburilo 800 gledalcev.

KAC : LJUBLJANA 2:2 (0:2, 1:0, 1:0)

Ljubljana je v začetku prevzela pobudo in kmalu prišla v vodstvo. V drugi tretjini so gostje zmanjšali rezultat, zadnja tretjina pa je bila zelo ogorčena in

JESENICE : LJUBLJANA 6:2 (2:0, 0:1, 4:1)

Domačini so v prvi tretjini prišli že kmalu v vodstvo po Klinarju in ga obdržali do konca. V drugi tretjini so do-

borbena. Ta borba je včasih preseгла dovoljene meje, saj so igralci surovo obračunavali med seboj, na kar pa sodnik ni reagiral. Proti koncu so gostje dosegli gol, ki ga je sodnik za golje priznal, glavni sodnik Pogačnik pa ne. To je povzročilo precej protestov s strani občinstva. Igralci KAC so zapustili igrišče. Po daljši razpravi se je igra nadaljevala pri stanju 2:1. Nekaj pred koncem pa so gostje ponovno izenačili.

puštiti, da so gostje znižali rezultat, v tretjem delu igre pa je prišla do izraza utrujenost Ljubljancem, tako da so Jeseničani povsem prevladovali na igrišču. V začetku je bila igra precej mačna, nato pa se je razvila ostrab borba. Pri Jesenicah sta se zlasti odlikovala Klinar in Pišlar, igralci Ljubljane pa so bili povprečni. Pred okrog 1500 gledalci sta sodila Božič in Pogačnik.

Državno prvenstvo v naravnem tenisu

Mladi v ospredju

Subotica, 16. dec. V petek se je v Subotici pričelo državno prvenstvo v namizne tenisu za posameznike in dvojice. Nastopilo je 160 tekmovalcev in tekmovalk vseh razredov. Ze prvi dan je bilo končano prvenstvo pionirjev posamezno in dvojic. V prvi disciplini je zmagal Zupančič, pri dvojicah pa sta bila uspešna Zupančič in Markovič. Pri članih je bil od Slovencev še najuspešnejši Kern, ki je najprej premagal Markoviča 1. 3:2 (1), nato pa še Sijako-

viča. V četrtfinalu je izgubil z Grujičem 3:0. Podobnik in Kočijan sta izpadla že v prvem kolu. Prvega je premagal Pavasovič 3:2, drugega pa Uzorinac 3:0. V četrtn finalu je prav malo manjkalo, pa Harangoza po 11 letih prvič ne bi bil v finalu, saj je le s težavo premagal Pavasoviča s 3:2. V polfinalu so bili doseženi naslednji rezultati: Harangozo : Hudec 3:0 in Grujič : Hrbud 3:0. Finalna rezultata v času poročanja še nismo prejeli.

Pri ženskah sta se v polfinalu uvr-

stili Trampuževa in Plutova. Prvo je nato premagala Covičeva 3:0, drugo pa Nikoličeva 3:2. V tekmovalju mladincev smo Slovenki tokrat upali na ugodno uvrstitev slovenskega prvaka Terana, ki je zadnje čase v odlični formi. Teran je v osmin finala premagal novega državnega pionirskega prvaka Zupančiča 2:0. Žezlina pa Francija. V nadaljevanju je Teran odpravil svojega klubskega kolega Zezino 2:0 ter se tako uvrstil v polfinale. Tam je po hudi borbi podlegel Markoviču II. 2:1. V tem srečanju je Markovič vodil že 15:5, vendar je Teran izenačil na 20:20, ni pa mogel zmagati. Za drugega finalista so vsi predvidevali Hrbuda, ki se je pri članih uvrstil med prve štiri. Za presenečenje pa je poskrbel Jazvič, ki ga je izločil in tako postal drugi finalist.

Pri mladinkah je Plutova v finalu premagala Despotovičeva iz Beograda 2:0 in tako osvojila najvišji naslov v tej disciplini. Pri mladinskih dvojicah sta letos osvojila najvišji naslov Markovič II in Trifunovič, ki sta v finalu premagala dvojico Hrbud-Franjič. Slovenca Teran in Zezina sta v polfinalu izgubila proti dvojici Hrbud-Franjič 2:1.

Lep uspeh sta dosegli Kranjčanki Teranova in Plutova, ki sta v polfinalu premagali dvojico Nikolič-Urek 3:1. V polfinalu pa sta Gabričeva in Sekeljeva ponovili lanski uspeh in premagali kranjsko dvojico 3:0. Polfinalni rezultati moških dvojic so naslednji: Markovič II.—Petrovič : Barlovič—Hamerič 3:0 in Gabrič—Harangozo : Hudec—Franjič 3:0.

Ostalih rezultatov v času poročanja še nismo prejeli.

Rusinj ne bodo vabili

Organizacijski odbor mednarodnih smučarskih tekem v Grindelwaldu v Šviciji je sklenil, da na letošnja tekmoovanja ne bo povabil smučarke Sovjetske zveze. V Buenos Aires je prispela madžarska plavalca Katarina Szöke, ki se ne namerava vrniti v domovino, ampak je proslila za azijski / Argentini.

Madžarke zmagovalke

Zagreb, 16. dec. — Od petka do danes je bil v zagrebški velesejmski dvorani mednarodni turnir v malem rokometu za ženske, na katerem so sodelovale Madžarke, Francozinje in Jugoslovanke. V petek je jugoslovanska reprezentanca premagala Francijo z 9:4, nato pa Madžarska z 11:2. Tako je bila danes zjutraj odločilna tekma med Madžarkami in Jugoslovankami.

Tekma je bila zelo živahna in razburljiva, zlasti v drugem polčasu. V prvem polčasu so povedle Madžarke s 3:1, nato pa je v drugem delu igre prišla do izraza premoč domačink, ki so včasih vodile tudi s tremi goli razlike. Madžarke pa so stanje izenačile na 8:8 in na osnovi boljšega količnika zasedle prvo mesto.

Ni še prepoznal!

Samo še nekaj dni nas loči od 22. decembra, dneva Jugoslovanske ljudske armade. Kakor vsako leto, bomo tudi letos slovesno proslavili ta naš skupni praznik. Letos bo seveda proslava 22. decembra, dneva JLA, še prav posebno svečana, kajti letos bo preteklo že 15 let, odkar je bila ustanovljena naša ljudska Armada. Ob tem dnevu se bomo spominjali herojske epopeje, ki jo je od svoje ustanovitve dalje ustvarila naša ljudska Armada med narodno-osvobodilno vojno, spominjali se bomo ogromnih zaslug, ki si jih je JLA pridobila pri obnovi in graditvi porušene domovine, pri ohranitvi naše neodvisnosti, zlasti v kritičnih letih 1948 do 1954, pri izgradnji naše industrije, pri dvigu najširših plasti ljudstva na ideološkem, zdravstvenem, kulturno-prosvetnem, telesno-kulturnem in drugih področjih. Vendar o vsem tem kaj več prihodnjic, tokrat bi želeli samo opozoriti naše organizacije, zlasti društva, na nekatere stvari.

Mnoga društva imajo že ustaljeno navado, da ob 22. decembru prireajo razne prireditve v proslavo dneva JLA. Nekatera partizanska društva pripravijo telovadne akademije, na katere povabijo pripadnike JLA, športne in sorodne organizacije pa prireajo tekme v raznih športnih panogah skupno z borci JLA. Vse to je seveda lepo in prav. Vendar bi bilo treba letos, ko slavimo jubilejno 15. obletnico, faksnim prireditvam dati še mnogo več poudarka.

Do dneva JLA imamo resda samo še 6 dni, vendar menimo, da za takšne prireditve še ni prepozno, da je še dovolj časa. Morda res ne bo več mogoče v tako kratkem času pripraviti telovadne akademije, če društva niso že prej mislila na to. Vsekakor pa je možno organizirati skupno tekmo v tej ali oni panogi ali pa vsaj poslati delegacijo pionirjev in članov na obisk k najbližji enoti JLA. Prav bi bilo, da bi vsako partizansko in športno društvo ter sorodne organizacije, ki imajo v bližini kakršnokoli enoto JLA, takoj razmislile o tem in na kakršenkoli način vidno manifestirale neločljivo povezanost med našim ljudstvom in našo jugoslovansko ljudsko Armado.

Kdo bi si mislil: zmagale so NOVE JARŠE

Nedelja, 16. dec. S tradicionalno 15-minutno zamudo je zastopnik generala Karanoviča, pokrovitelja današnjega tekmoovanja, otvoril VII. posojni patrolni tek za »Perov pokal«. Sodniški komisiji se je prijavilo 68 članskih in 5 ženskih ekip, kar je skoraj za polovico manj kot preteklo leto.

Kot običajno, se je tudi letos pri ekipah, ki so startale v prvih skupinah marsikaj zataknilo. Nervoza pred startom, na startu samem, še posebno pa na strelišču, je bila zelo očitna. Vedeti moramo namreč, da so puške zaradi hudega mraza ena za drugo odpovedale. Mogoče slučaj, mogoče malomarnost odgovornih. Tako strelci niso mogli pokazati kljub svoji izkušnji tistega znanja, ki bi ga lahko ob normalnih pogojih. Glavni starter Skušek Marjan — znani strelci in atlet — je svojo dolžnost kljub začetni nervozi odlično pričel in vseskozi obdržal hladno kri. Ze po prvih skupinah se je videlo, da bo odločil pri zmagovalcu rezultat pri streljanju. Za vsak doseženi krog so namreč določale propozicije, 4 sekunde bonifikacije. Ko je v drugi skupini startala ekipa Krašna Citelj iz Novih Jarš, se je napetost na startu

še povečala, saj so dosegli s 65 krogi rekord dosedanjih tekmovalcev, mimo tega pa so imeli tudi v teku odlične rezultate. Eno minuto, devet sekund je samo za 11 sekund slabši rezultat, ki so ga dosegli lanskoletni zmagovalci iz Tržiča. V 11. skupini so startali strelci Dioptra. Jež, Vrbiac in Dimic so vsekakor imena, zaradi katerih se je marsikdo s spoštovanjem ozrl na to ekipo. Toda patrolni tek ni strelska tekma in tako je tudi tem »asomi zmanjkalo časa za precizno merjenje. Vseeno pa so lahko s svojim rezultatom 1.51 upali na uspeh pri vrhu lestvice. Lanskoletni zmagovalci iz Tržiča so bili tudi letos favoriti številka 1. Več kot enomesečni trening jim je vtil dokaj samozavesti. Toda terča ima okrogle kroge in tako so jih Goranjci »napakali« samo 35, kar jih je seveda potlačilo dokaj nižje kot so pričakovali. Zato pa so se dokaj bolje odrezale članice iz Tržiča. Lanskoletne zmagovalke so bile tudi letos uspešne, saj so zmagale s 50 sekundami

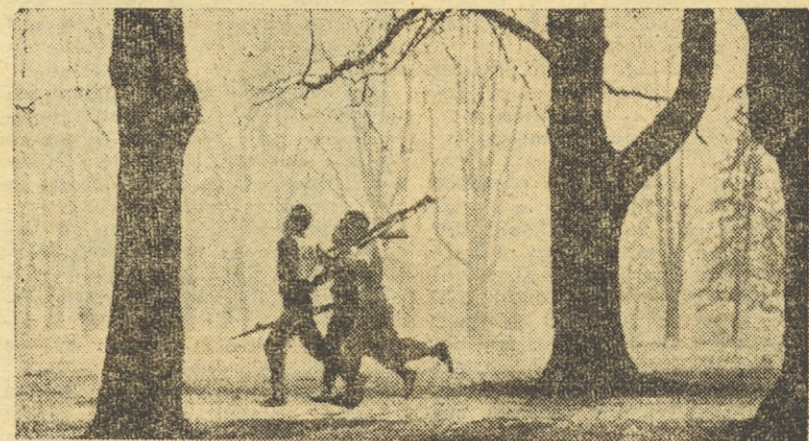
ni naskoka. Pri vsem tekmovalju pa je bilo čudno to, da niso nastopili strelci Branka Ivanušar. Ti so doslej že štirikrat osvojili Perov pokal; še ena zmagala — in pokal bi bil za vedno njihov.

Organizacija letošnjega patrolnega teka je bila zaupana strelski družini »Poštar«. Svojo nalogo so zadovoljivo opravili, če ne upoštevamo malenkostnih spodrsrljajev na strelišču. Grajati pa moramo prireditelja, ki je prepozno razposlal razpis za to tekmovalje, kar se je razločno videlo na številu nastopajočih ekip, ki je občutno manjše kakor lansko leto.

Popoldne je general Karanovič izročil mladim zmagovalcem pokal Franja Pera, vse nastopajoče ekipe pa so dobile lepe spominske diplome.

Tehnični rezultati: Člani: 1. Krašna Citelj (Lampe, Lakovič, Kogej) 1.09, 2. Triglav-Javornik 1.38, 3. Dioptra 1.51, 4. Kamnik 1. 2.17, 5. Franc Vidmar-Kamnik 2.18; Članice: 1. Tržič, (Stucin, Bertonec, Zakrajšek) 3.33, 2. Gradbeni tehnikum 4.23, 3. Medvode 6.09, 4. Tabor I. 6.10, 5. Tabor II. 6.19.

Rems Fedor

Zaščitni znak

je jamstvo za kvaliteto izdelkov

TOVARNA ŠPORTNEGA ORODJA

„ELAN“

V BEGUNJAH

izdeluje

vse vrste kvalitetnih smuči, od navadnih jesenovih otroških, do lepjenih tekmovalnih smuči za alpske smučarje, skakalce in tekače

Vse »ELANOVE« smuči so izdelane iz naravnega sušenega lesa!

1600 srednješolcev na orientacijskih pohodih

Celje, 16. dec. V počastitev Dneva JLA prireja celjska srednješolska mladina športne dneve v orientacijskih pohodih. V zadnjih letih so orientacijski pohodi postali vse bolj priljubljeni. Vse skupine mladine so krenile na vse strani. Mladinci so imeli dokaj težavno nalogo, saj so poleg obveznega streljanja na 15 km dolgi progi morali rešiti še 20 različnih nalog in delati skice, iskati smer pohodov po azimutu itd. V nižjih razredih so bile naloge in proge prilagojene zmogljivosti in starosti otrok. V teh pohodih je do sledje sodelovalo že nad 1600 mladine iz I. in II. gimnazije ter učiteljska. Kdo bi našel zaščitni znak? Najbolj razveseljivo je to, da je mladina opravila svoje delo prav dobro, preživela nekaj ur na čistem zraku, uživala lepoto prirode ter se navdušila za orientacijski šport.

Prve lopate za celjski bazen

Celje, 16. dec. Toplo nedeljo je večje število celjskih športnikov izkoristilo za slovesni pričetek gradbenih del za celjski plavalni bazen. Najaktivnejši so bili seveda celjski plavalci, ki so po temeljitem delu celjskega Odbora za izgradnjo kopališča prepričani, da bodo že v prihodnjem letu realizirane njihove davne želje. Če bo šlo vse po sreči, bodo že drugo leto lahko plivali v lastnem bazenu.

Turnir srednješolcev v malem rokometu

Celje, 16. dec. Na turnirju srednjih šol v malem rokometu, ki je bil v preteklem tednu, je zmagalo prvo moštvo II. gimnazije, pred I. gimnazijo in B-moštvo II. gimnazije ter ESS. Prijateljsko srečanje v isti disciplini se je večeraj končalo z zmago II. gimnazije nad učiteljskim s 6:5 (4:3).

Pred ustanovitvijo celjske atletske podzveze

Celje, 16. dec. Danes je bil v Celju sestanek atletskih delavcev iz Celja, Laškega, Zaleca, Velenja, Konjice, Sentjurja in Trbovelj, na katerem so se pomenili o atletski podzvezi.

Več mladine v brodarstvu

Po lanskem svetovnem prvenstvu v kajak-slalomu, ki je bilo v Taenu, je bilo pričakovati, da bodo naši brodarji to manifestacijo ugodno izkoristili za pridobivanje novih članov. Skupščina ljubljanskega brodarstva, ki je bila te dni v Ljubljani, pa je žal ugotovila, da glede povečanja števila članov v pretekli sezoni ni bilo doseženega skoro nič. Dejstvo, da ima ljubljansko brodarstvo le 12 mladincev, ni ravno razveseljivo. V vrstah imajo še vedno najboljšo v državi, žal pa to še ni zagotovilo, da bodo najboljši ostali tudi čez nekaj let. Znano je, da je mladina dokaj navdušena za vodne športe. Navadno je čolnič iz kosa lesa prva igrača, ki jo otrok napravi sam. To priča, da bi mladina bila sprejemljiva za modelarsko delo, le na pravi način jo bo treba dobiti.

Skupščino je pozdravil tudi zastopnik ljudske tehnike, ki je obenem zastopal tudi pred kratkim ustanovljeno brodarstvo ob Cerklinskem jezeru. Povedal je, da je mladina v tem kraju pripravljena delati na tem področju, nima pa nobenih izkušenj. Člani ljubljanskega brodarstva družstva imajo torej lepo priložnost, da svoje znanje posredujejo mladini, ki si hoče ustvariti razvedrilo ob Cerklinskem jezeru. V novi sezoni bo torej treba poskrbeti, da se bodo vrste brodarjev občin povečale in to predvsem iz vrst mladine. Treba se bo tesneje povezati z vsemi množičnimi organizacijami in pri njih vzbuditi zanimanje za to vrsto športa.

LETO XII. Štev. 50 Stran 2

Odbojkarji Olimpije so zborovali

Ljubljana, 16. dec. Večeraj popoldne so imeli svoj redni letni občni zbor odbojkarji Olimpije, na katerem so govorili o pomembnih dogodkih preteklega leta in seveda tudi o smernicah za prihodnjo sezono. Tehnični referent, tov. Kosec Miloš je na široko obrazložil kvaliteto in kvantiteto stanja članstva, govoril o uspehih in neuspehih in pa tudi o dolžnostih novega odbora, ki bo moral še več storiti za klubsko disciplino, ker je tako bodo uspehi večji. Olimpija je lani dosegla prav lepe uspehe. To velja še posebej za ženske, ki so nastopale v zvezni ligi in se tudi obdržale v njej v prihodnji sezoni. Seveda je vprašanje kadrovske politike, saj bo treba veliko več storiti za vzgojo mlajših moči, sicer se lahko pripeti tudi Olimpiji tako kot Ljubljani, ki je letos izpadla iz lige. Tudi moški, ki so nastopali v republiški ligi, so uspešno zastopali barve svojega kluba. Tov. Kosec je prepričan, da bi Olimpija dosegla še boljše rezultate, če ne bi bili igralci zaradi študija večkrat zadržani. Prav gotovo pa ima Olimpija tudi v bodoče vse možnosti vsestranskega razvoja, še posebej pa zato, ker ima v svojih vrstah dobre strokovnjake.

Fužinar : Elektroštraj 3:1 (16:14, 15:10, 7:15, 15:11)

Zagreb, 16. dec. — V kvalifikacijski tekmi za vstop v zvezno odbojgarsko ligo je ravenski Fužinar danes premagal Elektroštraj s 3:1. Povratna tekma bo v nedeljo v Ravnah. Istopasno so bila tudi izbirna tekmovalna za vstop v zvezno odbojgarsko ligo za ženske, na katerih so nastopile igralke mlade Bosne iz Sarajeva, Lokomotive iz Zagreba in Maribora. Srečanje med

Mariborom in Mlado Bosno se je končalo s 3:0, med Lokomotivo in Mlado Bosno pa s 3:2. Danes večer pa bo še odločilno srečanje med Mariborom in Lokomotivo.

GIMNAZIJI IN JLA

I. gimnazija v Ljubljani je te dni organizirala turnir v odbojki, malem rokometu, namiznem tenisu, šahu ter streljanju z račno puško. Nasprotnika sta bila Vojaška šolska šola — »Udarnik« ter Vojaška veteranska šola »Jedinstvo« iz Ljubljane. V tritedenskem turnirju je zmagalo »Jedinstvo« z 8 točkami pred »Udarnikom« 6 točk ter I. gimnazijo 1. točko.

Naši olimpijci so se vrnil domov

Pretekli teden se je vrnila v domovino prva skupina jugoslovanskih športnikov, ki je sodelovala na XVI. olimpijskih igrah. Med ostalimi sta prispela tudi Stanko Lorger in Milena Usenik, ki sta zelo uspešno zastopala barve Jugoslavije v Melbournu. Vse športnike pa je zelo neprijetno presenetila vest, da se ni vrnila atletinja Nada Kotlušek. Po izjavah naših olimpijcev je ostala v Avstraliji, kjer se namerava poročiti. Sodi, da bi lahko prišla brez težav do istega cilja tudi po zakoniti, legalni poti, ne da bi zaradi njenega postopka pri tem trpel ugled našega športa in Jugoslavije sploh, ki jo je kot olimpijska tekmovalka v Avstraliji zastopala.

Tekmovanje v dviganju uteži za »Pokal Jugoslavije«

LJUBLJANA prepričljivo boljša

Ljubljana, 16. dec. Večeraj zvečer je bila steklena dvorana Zelezniške direktorije prizorišče finalnega srečanja moštvenega tekmovalnega dvigalcev uteži za »Pokal Jugoslavije«. Tekmovanje je razpisala TAZJ. Srečala sta se prvak vzhodne cone Herkules (Bač) in najboljši v zahodni skupini, Ljubljana. Uspešnejši so bili domačini, ki so premagali atlete Herkulesa za več kot 360 kg razlike (1533,5 : 1171,5) in tako osvojili pokal Jugoslavije.

Na tekmovalju sta bila dosežena tudi dva nova državna rekorda in eden izenačen. Colarič je v srednjetežki kategoriji najprej v potegu dosegel nov državni rekord z dvigom 112,5 kg Pri sunku pa je s 140 kg izenačil svoj državni rekord. V olimpijskem triatlonu je dosegel nov absolutni državni rekord s 360 kg. S tem je svoj rekord izboljšal za 5 kg.

Ljubljana je tokrat nastopila brez Rozmana, ki ima poškodovano nogo. Če bi nastopil še on, bi verjetno domači dosegel tudi nov ekipni rekord, saj je manjkalo le 15 kg, pa bi tudi ta dobil novo znamko.

Pri teznem dviganju so pričeli s 60 kg. Ko je bilo na ročki 95 kg, nista pričela z dviganjem še domačina Dolenc in Colarič. Slednji je že v tej disciplini dokazal, da je v dobri formi, saj je s 107,5 kg dosegel svoj osebni rekord. Upajmo, da edini rekord, ki ga še ima Sara v srednjetežki kategoriji, 115 kg težno, ne bo več dolgo obstajal. Razlika po prvi disciplini je bila 87,5 kg v prid domačih.

Tudi pri potegu so pričeli s 60 kg. Karalič kot predzadnji tekmovalac s tretjim poskusom ni uspel dvigniti 100 kg. Poslednji pa je nastopil Colarič, ki je pričel s 105 kg in nato s 112,5 dosegel nov državni rekord v tej disciplini. Tehtanje ročke je pokazalo celo 113 kg.

V zadnji disciplini, sunku, je Bujak kot poslednji gost poskušal dvigniti 120 kilogramov, vendar ni uspel. Karalič je nato dvignil 125 kg. Ostal je le še Colarič, ki je prišel s 135 kg, dvignil nato še 140 kg, ni pa uspel s 145 kg. S 140 kg je izenačil državni rekord, ki ga je sam pred kratkim dosegel. Vendar je tudi to zadostovalo, da je znamko državnega rekorda v srednjetežki kategoriji in seveda tudi absolutnega pomaknil za 5 kg navzgor.

Gostje so se predstavili kot borbena ekipa in je zanimivo, da so vsi razen enega, kmečki fantje. Primanjkuje jim tehničnega znanja, tako da so domači brez težav zmagali.

Najboljši boksarji na svetu

Znana boksarjska revija Ring iz New Yorka je objavila jakostne lestvice najboljših profesionalnih bokсарjev na svetu. Objavljamo svetovalne prvake in najboljše v posameznih kategorijah ter boljše plasirane bokсарje iz Evrope. Mušja kategorija — prvak Pascual Perez (Arg), 1. Diez (Meh), 2. Dower (VB), 3. Martin (Sp), 4. Misako (Jap), 5. Kid (Filip), 6. Pozzali (It), 9. Pollazon (Fr), 10. Jones (VB), bantam — prvak Mario D'Agata (It), 1. Macias (Meh), 2. Espinosa (Filip), 3. Peacock (ZDA), 4. Halimi (Fr), 5. Campo (Filip), 7. Keenan (VB), peresna — prvak Sandy Saddler (ZDA), 1. Hamia (Fr), 2. Jorgensen (ZDA), 3. Basse (Niger), 4. Barrios (Portorico), 5. Costa (ZDA), 6. Sneyers (Belg), lahka — prvak Joe Brown (ZDA), 1. Loi (It), 2. Boardman (ZDA), 3. Smith (ZDA), 3. An-

drade (ZDA), 5. Lane (ZDA), velter — prvak Carmen Basilio (ZDA), 1. Saxton (ZDA), 2. De Marco (ZDA), 3. Aragon, 4. Ortega (Meh), 5. Logart (Kuba), srednja — prvak Ray Robinson (ZDA), 1. Fullmer (ZDA), 2. Humez (Fr), 3. Jones (ZDA), 4. Webb (ZDA), 5. Calhoun (ZDA), polteška — prvak Archie Moore (ZDA), 1. Hecht (N), Stretz (N), 3. Speser (ZDA), 4. Pompey (Trin), 5. Anthony (ZDA), 6. Besmanoff (N), 8. Colin (Fr), 9. Höpner (N), težka — prvak Floyd Patterson (ZDA), 1. Jackson (ZDA), 2. Moore (ZDA), 3. Pastrano (ZDA), 4. Carter (ZDA), 5. Machen (ZDA) 8. Johanson (Sved).

V tekmovalju za pokal kralja Gustava je teniška reprezentanca Belgije v Bruslju premagala Italijo s 3:2. Italijani so morali nastopiti brez Sirolo in Pietrangeli, ki sta na gostovanju v Južni Ameriki.

Centrifinalna srečanja tekmovalja za pokal kralja Gustava so zaključena. V Oslu je Norveška premagala Dansko s 3:2, v Berlinu pa Švedska Nemčijo prav tako s 3:2. V polfinalu bosta igrali Francija in Norveška ter Švedska in Belgija.

IX. kolo košarkarskega prvenstva Italije je dalo naslednje rezultate: Reyer : Viareggio 77:51, Pavia : Romo 49:65, Stella Azzurra : Motomorini 70:60, Virtus : Simmenthal 71:64, Varese : Benelli 78:64, Gira : Cantu 63:58. Vrstni red: Virtus 14, Simmenthal 14, Varese 14, Motomorini 12, Roma 12, Benelli 12.

V zanimivem boksarjem dvoboju zmaga Mariborčanov

Ljubljana, 16. dec. Videti je, da so ljubljanski gledalci prav željni boksarjskih nastopov, saj so ob današnjem dvoboju med »Mariborom« in »Ljubljano« do zadnjega napolnili dvorano v Domu železničarjev. Čeprav je bil ta dvoboj le prijateljski, lahko rečemo, da so bili gledalci ugodno presenečeni. To pa predvsem zaradi tega, ker so videli dober boks in zadovoljivo tehnično znanje, vrh tega pa še borbenost posameznih bokсарjev. Mariborčani so nastopili s 5 tekmovalci prvega moštva, Ljubljana pa s tremi bokсарji, ki so šele prvič javno nastopili. Kljub temu pa razlika med obema moštvoma ni bila velika in je rezultat 10:8 v korist Maribora povsem realen.

Na vsak način moramo poudariti, da so Mariborčani pokazali tehnično boljše boks, Ljubljani pa so bili bolj borbeni. Da pa je privedel še bolj uspeša, so z dobrim in objektivnim sojenjem tokrat precej pripomogli sodniki Antolin in Remec iz Ljubljane ter Lušenc iz Maribora. Priveditelj je tokrat pripravil gledalcem še majhno presenečenje: točkovni sodniki so sodili s pomočjo električne aparature, kar se je izneslo zelo dobro.

Če pogledamo posamezne borbe, moramo posebej pohvaliti zaradi dobre tehnike znanja Meška in Bobeka iz Maribora ter Kovača

Kratke iz namiznega tenisa

Končna lestvica jesenske skupine gojenjske namiznoteniške lige je naslednja: 1. Radovljica 18, 2. Jesenice II. 14, 3. Jesenice III. 14, 4. Javornik 10, 5. Dobrava 2, 6. Zirovnica 2.

V novem izvršnem odboru Namiznoteniške zveze Slovenije, ki je imel svojo sejo pred kratkim, so takole razdelili posamezne funkcije: predsednik Weissbacher, tajnik Turel, blagajnik Zupanc, tehnični referent Oražem, propaganda Košir, sodniki Slambergar, trenerji Vilfan ter člani Strumbl, Novak in Vesel.

Po novem točkovanju, ki velja v sezoni 1956/57 je stanje v posameznih disciplinah za enkrat naslednje: moški A: 1. Teran 17, 2. Kern 16, 3. Tomažič 15, 4. Kocjan 11, 5. Petrovič 8, 6. do 7. Cesen in Stana 7, 8. Podobnik 6, 9. Strumbl 4, 10. Tigerman 3. Moški B: 1. do 2. Pirč in Črešnjavec 11, 3. Svovjšak 9, ženske: 1. Plut 32, 2. do 3. Teran in Trampuž 23, 4. Pogačar I. 18, 5. Pogačar II. 8, 6. Erath 6. Mladinci: 1. Teran 40, 2. Jezina 22, 3. do 4. Kostanjek in Kovačič 12, 5. do 6. Godina in Miklave 8.

Svetovna in evropska prvenstva 1957

V mednarodnem športu bo prihodnje leto precejšnje zatišje, kar je že splošen pojav po olimpijskih igrah. Za enkrat so določena naslednja evropska oziroma svetovna prvenstva: 26. in 27. januar evropsko prvenstvo v hitrostnem drsanju za moške v Oslu, 2. do 3. februar svetovno prvenstvo v dvosedeznem bobu v St. Moritzu, 9. do 10. februar svetovno prvenstvo v štirisedeznem bobu v St. Moritzu, 9. do 10. februar svetovno prvenstvo v hitrostnem drsanju za ženske v Davos-St. Moritzu, 9.—10. febr. svetovno prvenstvo v hitr. drsanju za ženske v Davos-St. Moritzu, 17. februar svetovno prvenstvo v hitrostnem drsanju v Oestersundu, 24. februar do 5. marec svetovno prvenstvo v hokeju na ledu v Moskvi, 24. februar svetovno prvenstvo v kolesarskem krosu v Edelaeru, 26. februarja do 2. marca svetovno prvenstvo v umetnem drsanju v Colorado Springsu, 20. do 30. junij evropsko prvenstvo v košarki v Sofiji, 10. do 15. avgust svetovno kolesarsko prvenstvo na dirkališču v Rocourju, 17. do 18. avgust svetovno kolesarsko prvenstvo na cesti v Wareghemu, 19. do 24. avgust svetovno prvenstvo v namiznem tenisu v Stockholmu, 29. avgust do 1. september evropsko prvenstvo v veslanju v Duisburgu, 5. do 14. november svetovno prvenstvo v dviganju uteži v Teheranu. Razen tega bodo na sporedu še svetovno prvenstvo v modernem peterboju v Mexico Cityju, evropsko prvenstvo v boksu v Pragi, sabljanju v Budimpešti (druga polovica julija) in rokometu za ženske v Jugoslaviji. Evropsko prvenstvo v telovadbi bi moralo biti v Svici, vendar je ta organizacija odpovedala in za enkrat še niso določili organizatorja.

Sviciarski hokejisti so slabo začeli svojo letošnjo sezono. V Sionu so najprej igrali z reprezentanco Kanadčanov, ki igrajo v švicarskih klubih in izgubili 4:14, potem pa jih je odpravila B reprezentanca Nemčije z 9:2.

V Moskvi je gostovala hokejska reprezentanca CSR. V prvi tekmi so zmagali Rusi z 1:0, druga pa je bila zaključena z neodločenim rezultatom 2:2.

18. januarja se bosta v Clevelandu pomerila v borbi za naslov svetovnega boksarjskega prvaka welter kategorije, sedanji prvak Amerikanec Carmen Basilio in izzvalček prav tako Amerikanec Johnny Saxton.

Z. P.

ZDA : Indija 4 : 1

V Perthu v Avstraliji se je pričelo medconsko tekmovalje za Davlsov pokal med teniškim reprezentancama Indije in ZDA. Po dveh dneh vodijo ZDA s 3:0 in so si s tem že zagotovile nastop v finalu proti Avstraliji. Rezultati: Flam (ZDA) : Krishnan (Ind) 7:5, 4:6, 10:3, 2:6, 6:4, Seixas (ZDA) : Kumar (Ind) 6:4, 6:1, 6:2, Seixas-Giammalva (ZDA) : Kumar-Krishnan (Ind) 6:2, 3:6, 6:4, 6:4. Končni rezultat srečanja med teniškim reprezentancama Indije in ZDA je 4:1 za Amerikance. V zadnjih dveh srečanjih je Indijec Krishnan premagal Amerikanca Greena s 7:5, 6:4 in 6:3, Giammalva pa je odpravil Kumarja s 6:3, 6:4 in 6:2.

NAŠ FESTIVAL

Morda izraz festival ni najboljši, toda dokler ne najdemo boljšega, bo pač moralo držati, da bo prihodnje leto naše telesnokulturno življenje obogateno z važnim dogodkom, festivalom naše telesne kulture. Izvedli bomo niz prireditev, na katerih bomo skušali v taki ali drugačni obliki pokazati vse načine dela, ki pri nas ustvarjajo telesno kulturo. Nastopali bodo pripadniki najrazličnejših društev, oz. zvez, ne glede na to, po kakšnih metodah delajo in kakšnih poteh hodijo pri svojem delu. Višek vsega pa bo zaključna prireditev, kjer naj bi vse glavne organizacije na možen in vsebopen način pokazale način in dostopnost svojega dela.

Zunanja slika pravzaprav niti ne bo predstavljala kdove kako velikega presenečenja, saj imajo na pr. telovadnjaki zletji pri nas staro tradicijo, pa tudi športniki zadnje čase čedalje pogosteje nastopajo na zletnih prireditvah; največja novost na zunanjo bo vsekakor ta, da bomo v festivalske prireditve vključili tudi nastope naše šolske mladine, ki ni vključena v nobenem društvu in ki bo predvsem pokazala način dela v šolah, pa tudi strelci, planinci, gasilska mladina in še kdo drugi bodo verjetno že sedaj znali poiskati način in obliko, da prikažejo svoje delo.

Zunanja slika torej naj bi bila taka, da bi lahko spoznali z nje vse vrste dejavnosti, ki ustvarjajo našo telesno kulturo. Ne gre pa samo za zunanjo sliko. Samo zaradi nje festival ne bi bil vreden takšne pozornosti, kot mu jo posvečamo. Zunanja slika mora biti veren odraz naših hotev in naporov, da damo končno tudi naši telesni kulturi njeno pravo vsebino in da iz našega dela končno izbrišemo vse tisto, kar ne sodi več v današnjo dobo.

Imamo velike in močne tradicije v telovadbi in športu. Naša telesna kultura je v obdobju pred osvoboditvijo rasla iz družbeno različnih korenin. Tako je »Sokol« odigral svojo veliko in važno, toda našemu današnjemu družbenemu sistemu tujo vlogo, isto velja tudi za šport, strelstvo, planinstvo itd. Vse to delo je imelo vedno pečat tedanje politike, različne politične stranke so skušale tudi s pomočjo telesne kulture uveljavljati svojo moč in oblast nad ljudstvom. Rekli bi lahko na kratko, da je naša telesna kultura te dobe bila razmeroma visoka, toda neenotna.

Po osvoboditvi smo te stvari občutili in skušali tudi ustvariti temelje za novo telesno kulturo. Ustvarili smo ustrezne organizacijske oblike, nekdanja Fizkulturalna zveza naj bi v tem procesu odigrala odločilno vlogo. Nismo uspeli. Nimam namena danes na dolgo in široko razpravljati o teh vprašanjih, ker to ne sodi v okvir tega članka. Hočem le ugotoviti, kot to z menoj vred ugotavljajo tudi drugi tovariši, ki delajo na tem področju, da Fizkulturalna zveza kot ustanova, ki naj bi naši telesni kulturi dala poseben, enoten pečat, ni bila slaba stvar. Slabo je bilo edino to, da mi sestavnim organizacijam nismo znali dati prave smeri in prave vsebine.

Predvsem se nismo znali otresti starih tradicij. Krčevito smo se držali telovadne in športne smeri, z vsemi slabimi posledicami, ki jih je ta delitev prinašala. Prepirali smo se zaradi metod in sredstev in reševali »probleme« ali je bradlja boljša od žoge, smučka od proste vaje itd. Nismo spoznali, da je ta delitev po načinih dela bila posebnost starih organizacij, ki svojemu članstvu le niso mogle vedno postreči s čisto resnico in so zato zbirale ljudi okoli sebe, tako da so prevzle monopol nad določeno metodo dela.

Pozabili smo, da nekdanja telovadba in šport nista bila namenjena izključno samo človeku kot osebnosti, temveč predvsem in v večji meri ozkim političnim namenom posameznih društev. Prepričani smo bili, da je ob našem obisku pri njem še posebej podčrtal, da vprašanje standarda nista samo kruh in meso, ali čevlji in obleka, temveč v veliki meri to, kako človek živi v svojem prostem času. Tu morajo vse tako imenovane panoge telovadbe in športa odigrati svojo odločilno, vsebinsko novo vlogo. Važno je samo

to, da človek v svojem prostem času namesto v gostilno odide na igrišče ali v telovadnico. Če so se včasih Sokoli in športniki prepirali med seboj zaradi ljudi, so se prepirali zato, ker so jim to narekovali njihovi posebni interesi. Sodin, da bi se smeli danes prepirati samo o tem, kateri način dela je »boljši«, sodobnejši, modernejši in kateri slabši. Predmet razprave sme biti samo to, ali bomo privabili več mladih ljudi na igrišče z žogo ali z bradljo. Pri reševanju teh vprašanj res ne smejo igrati vlogo razna osebna prepričanja in nagnjenja, temveč, kot sem že rekel, samo vprašanje koristi človeka.

Gre torej za novo, enotno smer v našem delu. Pri tem ne nameravamo poenotiti ali kakorkoli vsiljevati sredstev, poenotiti moramo osnovno nalogo in tej enotni osnovni nalogi dati tudi potrebne organizacijske osnove.

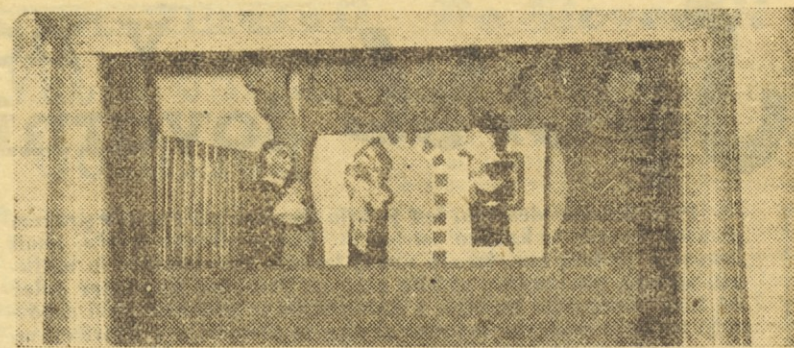
Sodin, da danes ne bi kazalo takoj obnavljati staro enotno organizacijo. S tem ne bi napravili koraka naprej. Najprej moramo presmeriti naše gledanje na telesno kulturo. Otresti se moramo vsega starega, vsega, kar nas je nekoč oviralo in razdvajalo. Mi vsi vemo, da to delo ni lahko in tudi ne enostavno. Začeti moramo tam, od koder vse izhaja, pri človeku. Zato ne bomo uspeli z administrativnimi ukrepi, temveč s prepričevanjem, prikazi in dokazi. Sele ko bo stvar dozorela v naš samih, jo bomo lahko tudi legalizirali v obliki primernih organizacijskih načinov.

Festival naše telesne kulture prevzema na sebe breme teh zahtev. Na festivalu bodo družno nastopili vsi in z vsem, kar naša telesna kultura premore. V medsebojni pošteti konkurenci bodo vsi pokazali vabljenosti in prednosti svojega načina dela, mladina pa, ki bo prišla na te prireditve, si bo lahko svobodno izbirala tako telovadbo kot nogomet, odbojko, košarko, atletiko itd. Organizatorji bodo dobili novih pobud in na festivalu se bodo lahko prepričali, da je treba izpremeniti samo metode dela in sredstvo, pa bo mladina tu. Delavci s podeželja bodo lahko poiskali za sebe primerne stvari prav tako, kot organizatorji športa v tovarnah, ustanovah itd.

Festival pa bo razen tega tudi tista priložnost, ob kateri bomo tudi

v bodoče lahko polagali račun o pravilnosti svojega dela. Priprave za festival bodo v krajih z več vrstami organizacij vodile k zblizanju, spoznavanju in medsebojnemu razumevanju. Festival mora postati področje, kjer bomo skušali čim preje pozabiti na stare prepire in razlike, ki so najčistejši anahronizem, s pomočjo festivalov bomo prerojeni in z novimi pogledi lahko pričeli ustvarjati novo, enotno organizacijo naše telesne kulture.

S. D.

Marsikatero partizansko društvo zna dobro poskrbeti za svoje najmlajše. Prav gotovo so pionirji veseli takšnih lutkovnih predstav, kakor jih večkrat prireja zanje društvo »Partizan« Tabor

DRUŽBENO UPRAVLJANJE

tudi na Višji šoli za telesno vzgojo

Na Višji šoli za telesno vzgojo v Ljubljani smo tudi dobili šolski svet, organ družbenega upravljanja. Če kje, potem smo tak organ zelo željno pričakovali prav pri nas, saj smo dan za dnem ter korak za korakom čutili, da nam pri reševanju težav, v katerih se šola nahaja, lahko pomaga samo predstavnik vseh tistih organizacij, ki so zainteresirane v imenu družba na pravilni vzgoji naše mladine.

Svet se bo takoj v začetku moral spoprijeti z rešitvijo problema, ki muči vse naše šolstvo: treba bo rešiti vprašanje šolskih prostorov. Vsi dosedanja poizkusi, da si šola pridobi primerne prostore, so se izjalovili, kar pa tudi ni nič čudnega, saj v Sloveniji in državi sploh nikjer ni takih prostorov, ki bi ustrezali temu, za nas novemu tipu šole. Sele zadnji čas so se izgleli nekoliko izboljšali, treba pa bo še dovolj truda, preden bomo lahko rekli, da šola dela v primernih materialnih pogojih.

Tudi vprašanje ranga šole je treba začeti reševati čim preje. Šola je danes, kljub temu, da traja tri leta in da so ji naložene tudi naloge znanstveno-raziskovalnega značaja, v rangu višje šole. Tu so močno prizadeti slušatelji, ki si, kar je več kot razumljivo, žele doma pridobiti možnosti akademske izobrazbe in postati tako ravnopraven faktor v konferenčni sobi. Gre pa tudi za to, da se telesni vzgoji nasploh prizna važnost njene vloge, v sklopu našega celokupnega kulturnega življenja. Telesna vzgoja danes ni in ne sme biti več samo nekaj, kar je v predmetnik vnešeno pod naslovom telovadba; gre za važen, nepogrešljiv kompleks celotne vzgoje mladega človeka, in če hočemo na tem področju doseči stopnjo kulture, ki si jo želimo, morajo vzgojitelji na tem področju znati ogromno več kot samo »telovaditi«.

Na šoli nam je včasih res težko, ko nam nekateri očitajo, da gremo preveč v »športno«, drugi pa v »telovadno« smer. Le s težavo jim pojasnjujemo, da takih namenov usmerjanja šole pri nas ni, kajti edina smer, ki jo lahko priznamo in za katero se vedno trudimo, da se je držimo, je smer vzgajanja socialističnih pedagogov. Tu pa bo seveda treba še ogromno dela in izkušenj in tu si od organa družbenega upravljanja obeamo največ.

Ob tem bo treba pregledati predmetnik, učne načrte, sistematizacijo in še celo kopico stvari, ki čakajo na nujno rešitev.

Svetu, ki mu predseduje tov. Kres, predsednik Športne zveze Slovenije, želimo pri njegovem delu čim več uspeha. D. S.

Inženir Bloudek ima spet besedo

Planica, umetno drsališče v Ljubljani in še kaj ...

Včasih pač nanese priložnost, da pride človek na sestanek kot po naročilu. Seveda večkrat si nedobrodožel, so pa tudi trenutki, ko zadeneš v črno. Onj dan je bilo v Projektiivnem biroju ali »po domače« v Gradbenem oddelku Športne zveze Slovenije, živahna razprava o gradbeni dejavnosti, ki v zadnjem času zavzema vedno širši obseg v naši republici. Ze na enem izmed zadnjih razgovorov je šef tega biroja naš inženir Bloudek, potožil, da ima večkrat pri svojem poslu zvezane roke in noge. Rekel je namreč, da »Gradbeni biro« večkrat zastane na pol poti.

»Dobiš naročilo za gradnjo tega ali onega objekta in seveda z največjim veseljem pristopiš k delu. Moji sodelavki, Milica in Vesna, začrtata na papir zamisel objekta, po navadi v rekordnem času — ker se športnikom običajno zelo mudi — in delo se začne. Toda, ko je objekt v grobem izgotovljen, usahnejo finančni viri, s tem pa tudi vo-

lja tistih, ki so se lotili dela in konec je našega veselja.«

No, naš pogovor je kmalu zašel na drug tir. Na mizi pred inženirjem je ležal načrt o tako težko pričakovanem umetnem drsališču, ki ga že leta in leta obljubljajo ljubljanskim drsalcem. Tokrat je vendarle steklo z mrtve točke...

Prihodnjo pomlad bodo zavihali rokave

Prav v trenutku, ko je inž. Bloudek povzel besedo o gradnji umetnega drsališča, je vstopil njegov sodelavec tov. Marjan Božič, ki že leta pomaga našemu inženirju pri športnem gradbeništvu. Prinesel je z OLO pogodbo med hokejskim klubom Ljubljana in OLO Ljubljana o lokaciji umetnega drsališča. OLO Ljubljana je pristal na lokacijo ob Poljanski cesti za vojašnico. Tov. Božič je pogodbo položil pred inženirja in rekel:

»Sedaj pa se bodo hokejisti in drsalski oddahnili! Led je prebit, čeprav ga še ni (namreč umetnega), prihodnjo sezono bo že puck drsel po umetni ledeni plošči.«

Torej, končno se vendarle tudi Ljubljančanom odpira lepša bodočnost pri razvoju te koristne zimskošportne panoge. Kakor je znano, je naš inženir mimo drugega tudi »skrbni oče« mladega drsalnega roda. Ne samo, da drsalcem in kotalkarjem popravlja in izpopolnjuje njihove rekvizite, tudi pri strokovnem pouku je naš inženir vedno na mestu.

Mladi rod mnogo obeta

»Kako je z vašimi drsalci? Ali so za letošnjo sezono tudi tako pripravljeni kot lani?«

»Najprej moram povedati, da imamo v Ljubljani dva kluba: Ljubljano in Olimpio. Pri Olimpiji, kjer tudi delam, so v glavnem nekateri že znani drsalsci, kot Rozman, Peršin, Galova, Andrejeva itd., vendar je še okoli 12 mladincev in mladink, samih talentov, ki bi se ob

dobrih pogojih razvili v odlične tekmovalce v umetnem drsanju.«

»In kako se pripravljate sedaj, ko še ni ledu?«

»Kar v slačilnicah ob drsališču se zbira mladina, ki je pri vadbi vztrajna in marljiva. Vadimo predvsem skok čez vrvičo z drsalkami, kar je izredno važno za utrditven delov. Člani pa se vozijo vsako nedeljo na Jesenice na dopoldanski trening, kar pa je seveda odločno premalo, če hočeš doseči več kot smo doslej.«

»Kakšen program dela in tekmovalni spored imate?«

»Posvetili smo vsi pozornost športnemu drsanju, saj je bila do danes pozornost usmerjena vse preveč na revialne nastope. Seveda, tudi te imamo na programu, toda šele po končanem tekmovalnem drsanju, torej po republiškem in državnem prvenstvu, ki bo konec januarja prihodnjega leta.«

»Kaj se vam zdi, tov. inženir, ali je pametno, da sta v Ljubljani dva drsalna kluba, če še eden nima pogojev za pravilni razvoj?«

»Prav gotovo! Seveda samo pod pogojem, če v vsakem klubu delajo poživljivalni športni delavci in funkcionarji, ne pa klubaši. Tega pri nas v Ljubljani ni več, zato se obeta drsalnemu športu lepa bodočnost, zlasti če bomo dobili umetno drsališče.«

Planiška skakalnica je pripravljena, vendar ...

Naš pogovor ne bi bil popoln, če ne bi govorili še o planiški prireditvi, ki bo marca prihodnje leto. Inženir Bloudek se je potegoval za določeno vsoto denarja, ker je tudi planiška skakalnica obstala na pol poti. Danes je naša velikanka urejena. Nekoliko je bilo treba popraviti zalet in vzpenjačo, nadomestiti trhle daljnovidne drogove, »olepšati« stolp, popraviti ograjo in kar je najpomembnejše, dokončno urediti električni daljnovid. Skakalnica je že danes pripravljena, tako nam je zagotovil njen konstruktor, ki ved-

PLANINSTVO

Proslave planincev v Kranju

Planinsko društvo Kranj bo v času od 16.—23. decembra priredilo »Teden planinstva«. V tem tednu bodo v kranjskih kinematografih in po šolah predvajali same planinske filme. V torek, 18. decembra, pa bodo člani alpinističnega oddelka prikazali reševanje ponesrečenca s strehe hotela »Evropa«. Ob zaključku tedna bo društvo priredilo množičen izlet v prelepo dolino Tamar.

Šport v Kranju in na Gorenjskem

Preteklo nedeljo je bilo v Kranju v počitih 15-letnici ustanovitve JLA tekmovalje v orientacijskem in patrolnem teku obveznikov predvojaške vzgoje z vse Gorenjske. Skupaj je nastopilo 17 ekip. Obvezniki so glede na težak teren pokazali izredno voljo in veliko požrtvovalnost, zato tudi uspehi niso izostali. Rezultati so bili tle: 1. Tržič 96,25 točk, 2. Metalurška industrijska šola (Jesenice) 53,73 in 3. »Iskrac« Kranj s 53,57 točkami.

V nedeljo je bilo okrajno ekipno tekmovalje z zračno puško, na katerem so udeleženci dosegli zavidljive rezultate. Nastopilo je 18 ekip, med katerimi je ekipa tovarne »Intek« že drugič osvojila prehodni pokal.

Te dni je bilo zaključeno izbirno tekmovalje kranjskih namiznoteniških igralcev za sestavo reprezentance »Triglava«, ki bo prihodnji mesec odšla na turnejo po Avstriji, Nemčiji in Češkoslovaški. Ekipo bodo sestavljali Teran, Cesen, Petrovič in Plut. Igralci so se srečali vsak po dvakrat. Teran je prišel v ekipo brez nastopa na tem tekmovalju zaradi svojih uspehov, ki jih je dosegel v zadnjem času.

AK »Triglav« po dosedanjih prijavah tekmovalcev šteje že okoli 70 članov, med njimi tudi 15 žensk. Število članstva pa se bo po vsej verjetnosti s pričetkom prihodnje atletske sezone še povečalo. V prihodnjih dneh bo klub priredil orientacijski tek, na katerem bodo sodelovali tudi tekmovalci ostalih klubov centralnega društva Triglav, SD »Mladost« in pripadniki »Partizan«.

Kmalu pa bodo začeli tudi z organizirano vadbo v telovadnici pod vodstvom izkušnega trenerja. V teku zime bodo priredili več zanimivih predavanj iz atletike.

Javornik

no govorj o Planici z velikim zadovoljstvom.

»Kakšno dolžnost imajo delavci v dnevih pred prireditvijo? Kakor je znano, je ob planiški skakalnici vedno nekaj pridnih rok, od katerih je najagilnejši tov. Kerštajn?«

»Moji fantje morajo odslej dalje konzervirati sneg na senčnih straneh. Prav lahko se zgodi, da bomo ob planiških dnevih spet tarnali, da ni snega. Zato moramo že danes misliti, da ga bomo imeli takrat dovolj v bližnji skakalnici.«

»In še vaše mnenje, tov. inženir, o pripravah naših skakalcev za to prireditve?«

»Za to jaz ne odgovarjam. Kar povprašajte tiste, ki se zanimajo za udeležbo in strokovno »izobrazbo« naših skakalcev, ker oni morajo o vsem tem več vedeti, kakor jaz, ki imam že z gradnjami toliko skrbi in nevšečnosti, kot bi bilo vse skupaj to samo moja lasnina.«

L. M.

Upajmo, da našemu popularnemu inženirju letos v Planici ne bo potrebna »marela«

Palet

LETO XII

Stev. 50

Stran 3

Pred dobrimi desetimi leti je bilo Strnišče pri Ptuj v pravem pomenu besede nekakšno »strnišče«. Razen starega gradu, okoli katerega je bilo raztresenih nekaj lesenih provizoričev in majhnih zgradb, pravzaprav ni bilo ničesar. Približno kilometer daleč od tega skromnega naselja, v katerem so se utaborili prvi graditelji sedanje moderne tovarne glinice in aluminija v Kidričevem, so pričeli kopati temelje za bodočo tovarno in zidati ogromne dvorane. V glavnem pa je bila vse naokoli takrat sama puščina. Kdor bi danes stopil v te kraje po presledku 10 let, jih skoraj ne bi spoznal. Med razsežnimi tovarniškimi poslopji se dviga visok dimnik, višji od ljubljanskega nebotičnika, ki ga opaziš že s Pragerskega. Noč in dan se iz dimnika vije proti nebu tenka proga dima, znamenje, da nenehno utripuje življenje v tej veliki, moderni tovarni.

Ko smo pred kratkim obiskali to tovarno, naš seveda niso zanimali podatki, koliko ton glinice in aluminija predelajo vsak dan v tem kolektivu. Nas je predvsem zanimalo, kako in kaj je v Kidričevem s športnim življenjem.

Resno delo je nogometašem prineslo uspehe

Seveda, kakor v večini krajev, je tudi v Kidričevem nogomet šport številka 1. Moštvo Aluminija nastopa v prvenstvenih tekmovanjih že precej let. Nekaj časa so nogometaši Aluminija tekmovali v bivši vzhodni slovenski ligi. Toda uspehov ni in ni bilo, moštvo se je vedno vrtelo nekje na repu lestvice. Letos pa so nogometaši iz Kidričevega nenadoma prišli prav na vrh mariborsko-celjske lige. Od 11 tekem so 8 srečanj dobili, enkrat so igrali neodločeno in samo 2 tekmi so izgubili. Torej, kar dobra bilanca ob zaključku jesenskega dela tekmovanja v tej ligi. Sicer pa prepustimo besedo predsedniku SD Aluminij tov. Lipušu, ki je o življenju nogometašev povedal tole:

»Prva leta smo imeli z nekaterimi igralci precej težav. Nekateri boljši nogometaši so postavljali skoraj izsiljevalne zahteve do kluba, ni bilo prave discipline in poštrevnosti. Letos pa smo te probleme resneje pretehtali in vse tiste nogometaše,

cev, ki nastopajo v I. in II. moštvo, razen tega pa še celo vrsto pionirjev.

»Kako pa to, da nimate mladincev?«, me je zanimalo.

Pojasnili so mi, da je v tovarniškem naselju in sploh tovarni razmeroma malo mladine od 14. do 18. leta. Tovarna namreč nima več svoje industrijske šole in na predvojaški vzgoji se v tem kraju zbere vsega skupaj 30 mladincev. Torej, v Kidričevem bodo pač morali počakati, da bodo sedanji pionirji odrasli in dopolnili 14 let.

Upajo, da bodo ostali prvaki

Ko sem vprašal odbornike SD Aluminij, kakšne načrte imajo za bodočnost, vsaj v nogometnem športu, so mi odgovorili, da upajo obdržati tudi spomladi svoje prvo mesto. Pozimi, če bo količjak ugodno vreme in ne bo preveč snega, bodo tu pa tam trenirali tudi na stadionu, da nekoliko razgibajo otrdele ude in da ne bodo popolnoma izgubili kondicije. Sploh je dobra kondicija eno prvih orožij Aluminijev, čeprav jih tudi glede borbenosti in tehničnega znanja ne moremo označiti s slabo oceno. Zanimivo je, da so letos jeseni igralci izgubili obe tekmi z najslabšima moštvoma, kar dokazuje, da so svoja nasprotnika nekoliko podcenjevali.

Tudi sneg ne more ovirati nogometašev Aluminija

ki se niso hoteli sprijazniti z disciplino, enostavno odslovili.

»Kako pa kaj s privatnim življenjem igralcev. V mnogih klubih smo slišali, da imajo z igralci precej težav, ker se vdajajo pijači in sploh nesolidnemu življenju?«

Predsednik tov. Lipuš se je nekoliko namuznil. »Glede tega pri nas ni ravno težav, naš odbor ima najboljše zaveznike v ženah...«

»V ženah? Kako mislite to?«

»Veste, večina igralcev so mlado-poročenci in potem že njihove boljše polovice poskrbijo, da njihovi možje ne pogledajo preveč globoko v kozarec, zlasti pred tekmo. Sicer pa,« je smeje nadaljeval predsednik, »za te stvari skrbita tudi odbor in naš trener.«

Dober trener — dobro moštvo

Letos poletu je SD Aluminij poslal na nogometni tečaj v Rovinj svojega igralca tov. Kureliča Antona. Ko se je omenjeni vrnil s tečaja, ki ga je dovršil z odličnim uspehom, je takoj resno zagrabil za delo. Torej, vidimo, da je možno tudi glede tega priti na zeleno vejo, če le klubi pošljejo v tečaje prave ljudi, kajti doslej smo dostikrat izvedeli, da marsikateri tečajniki po opravljenem tečaju v svojih klubih ne izpolnjujejo tistih nalog, ki bi jih morali. Tov. Kurelič je še sam aktiven igralec, ker za trenerske posle ne prejema nobene nagrade. Treninzi so redno dvakrat tedensko, čeprav ima trener precej težav, kajti vsi igralci so zaposleni v tovarni in delajo tam v raznih izmenah. Zato se ne morejo nikoli vsi istočasno zbrati na treningu. Vendar tudi te težave rešujejo z dobro voljo. Danes imajo v klubu 28 aktivnih igral-

bu je vključenih 26 igralcev, v odbojkarskem nekaj manj, v namiznoteniskem 22, največ pa je kegljačev, nad 35 jih je. Za kegljanje je sploh veliko zanimanje med delavstvom, vendar je sedanje kegljišče preveč oddaljeno od tovarne in naselja. Precej zanimanja je seveda tudi za namizni tenis, mnogi ga igrajo za zabavo, nekateri boljši igralci pa bi z vestnim treningom lahko dosegli tudi pomembnejše uspehe. In še nekaj je razveseljivo. Vsi prostori in igrišča so vsak čas dostopni komurkoli, če je član športnega društva ali pa ne.

Kaj pa »Partizane«?

Ko sem vprašal, zakaj v naselju ne ustanove partizanskega društva, so mi povedali, da zaenkrat za to še nimajo pogojev. S kadri bi morda še nekako šlo, a teže je glede dvorane. V kinu so pritrjeni stoli, za veliko dvorano v restavraciji, ki bi bila menda sploh največja telovadnica v Sloveniji, pa zahteva tovarna previsoko odškodnino. Zato odbor SD Aluminij računa na šolo, ki jo bodo pričeli v naselju graditi prihodnje leto in bo ob njej seveda šolska telovadnica. Pač pa namerala v prihodnje leto v okviru športnega društva ustanoviti telovadno sekcijo, iz katere bi se morda pozneje lahko razvilo partizansko društvo.

Največje uspehe pa doseže društvo z raznimi preprostimi tekmovanji, ki jih vsako leto prireja med obrati. Tekmujejo v nogometu, odbojki, atletiki, namiznem tenisu in tenisu. V ta medobratna tekmovanja zajamejo vsako leto okoli

Nogometna enajstovica iz Kidričevega si je letos priborila v svoji ligi prvo mesto s 17 točkami pred mariborskim Kovinarjem, ki ima 15 točk.

500 delavcev in nameščencev. Čeprav je razumljivo, da ta tekmovanja nimajo kakšnega posebnega fiziološkega učinka na sodelujoče, ker so bolj ali manj kampanjska, jih je treba vseeno pohvaliti, kajti če drugega ne, se delavstvo vsaj na teh tekmovanjih seznanja s športom in njegovimi koristmi.

Podpore so skromne, a sčasoma bo boljše

»Kako pa je kaj s financami v društveni blagajni.« sem spet povprašal zbrane odbornike.

Na to vprašanje sem dobil odgovor, da društvo prejema redne dotacije od OLO v Ptuj, pravzaprav od Sveta za telesno vzgojo OLO in tudi od tovarniškega vodstva. Sicer je res, da so te podpore danes še zelo skromne, vendar odborniki upajo, da bo sčasoma boljše. Zlasti draga so namreč tekmovanja, ki jih morajo nogometaši opravljati z avtobusom in jih samo ena vožnja v

najbolj oddaljeno mesto stane 150 tisoč dinarjev. V društvu računajo, da bi za normalno življenje vseh sekcij potrebovali letno okoli 900 tisoč dinarjev, letos so pa od tovarne in od OLO prejeli približno polovico tega zneska. Morda se komu zdi, da je ta znesek premajhen in bi tako velika tovarna, ki ustvarja milijardne dohodke, lahko izdatneje podprla športno življenje. Do neke mere takšno stališče drži, čeprav je treba istočasno upoštevati, da je seznam prosilcev zelo obsežen, saj se razen športnega društva na seznamu vrstijo še KUD, Svoboda, gasilci, strelci, prijatelji mladine, taborniki in ne vem kakšne organizacije še.

Na vsak način lahko zapišemo, da je odbor športnega društva Aluminij na pravi poti in bo z vztrajnim uveljavljanjem svojih načel ter z aktivnostjo v Svetih za telesno vzgojo in pri drugih organih še uspešneje izpolnil svojo glavno nalogo: razširiti in še bolj približati šport našemu delovnemu človeku.

Prešern Igor

NOGOMET

Zakaj stalne spremembe

v nogometnem tekmovanju?

Letos smo že pisali o namenu upravnega odbora NZJ, da bi izpremenil način prvenstvenega tekmovanja v Jugoslaviji. Napovedana je bila zaradi tega celo izredna skupščina, vendar do nje letos ni prišlo, ampak bo sklicana najbrž prihodnje leto v maju. Trenutno pa je na delu komisija za izpremembo tekmovanja, ki proučuje možnosti, kako bi izpremenili dosedanj sistem. Sliši se, da nameravajo ukiniti conke lige ter znova vzpostaviti II. zvezno ligo. Torej stojimo znova pred spremembo.

Dognali pa smo, da pri klubih glede tega ni prevelikega navdušenja, kajti stalne izpremembe so nam že dostikrat pokazale, da so bile škodljive in da niso na nikakršen način koristile razvoju nogometnega športa, najmanj pa kvaliteti. Vsiljuje se nam misel, da se pri vrhu borijo za izpremembo samo zaradi tega, da nogometnim klubom »ne bi bilo menda dolgčas«. Toda, če bi se dotaknili tega vprašanja, lahko govorimo, da je nekaj le stalnega. To pa so spremembe, ki so vsako leto takorekoč na dnevnem redu.

Kaj je temu vzrok? Ali morda želja za dvig našega nogometa? Morda so spremembe potrebne nekaterim klubom, ki veliko gostujejo v inozemstvu? Vprašamo pa se, ali so bile vse dosedanje spremembe res

tako nujne? Zanimivo pa je, da predlagajo spremembe vedno isti ljudje, ki se eno leto navdušujejo za ta, drugo pa spet za nov sistem.

Če pogledamo v zgodovino našega nogometa še izpred vojne in po vojni, lahko vidimo, da se je način tekmovanja še izpred vojne zares stalno izpreminjal vse dolejš, ko se je začelo z državnim prvenstvom, to je, leta 1923. Do leta 1927 je bilo organizirano pokalno tekmovanje. Od leta 1927 do leta 1935—36 smo imeli takratno prvo ligo. Leta 1935 do 1936 smo znova prešli na pokalni sistem, tri let, za tem je bilo tekmovanje znova organizirano v prvi ligi, leta 1939—40 sta bili ustanovljeni srbska in hrvaška liga, nato pa je prišla vojna. Po osvoboditvi je obveljal leta 1945 pokalni sistem. Naslednje leto je bila ustanovljena prva liga, od leta 1947 in 1948 do leta 1952 smo imeli v državi I. in II. ligo, katerima se je leta 1950 pridružila še III. liga, nato je bila II. liga ukinjena, pa leta 1954 do 1955 znova ustanovljena. Živela pa je samo to leto. Zadnja izprememba je bila leta 1955—56, ko smo prešli na tekmovanja v conah.

Iz tega pregleda vidimo, da se je tekmovalni sistem stalno izpreminjal. Toda vprašanje je, ali je bilo to zares potrebno. Sistem se pač mora pokazati kot pomanjkljiv, če hočemo uvesti nekaj novega. Pomanjkljivost pa se je pokazala prav glede izprememb. Skratka, občutek imamo, kot bi se igrali otroci.

V Angliji teh sprememb niso vajeni, prav tako tudi ne drugod. Toda moštva III. angleške lige so kos tudi našim najboljšim moštvom, ker so si pridobila mnogo izkušenj v dolgotrajni in stalni obliki tekmovanja. Pri nas pa takorekoč premetavamo večino drugorazrednih moštev iz ene oblike tekmovanja v drugo in jim ne damo možnosti, da bi se utrdila ter kvalitetno dvignila. Pri večini moštev, ki so v nekdanji II. zvezni ligi nekaj pomečila in igrala dober nogomet, vidimo samo še sence njihove kvalitete. Temu pa so krivi oni, ki si vedno želijo sprememb, ki si jih želijo tudi sedaj in bi radi razformirali cone, namesto njih pa spet ustanovili II. zvezno ligo. Lahko pa rečemo, da so si mnoga moštva v conskem tekmovanju izboljšala kvaliteto, ki pa jo lahko izgube, če bodo znova porinjena v nižja tekmovanja. Čakati jo treba znova nekaj let, da bi se ponovno dvignila na današnjo kvaliteto raven.

Zanimivo je, da se pojavlja pobuda za izpremembo pri našem vrhu, to je pri NZJ. Namesto, da bi upoštevali zdrave predloge podre-

jenih zvez in podzvez, se nanje ne ozirajo. Nasprotno — pride direktiva: conke lige so nepraktične, ustanoviti je treba enotno ali deljeno II. ligo. Po tej direktivi se morajo usmeriti seveda vsi klubi in podzveze, če jim je prav ali ne. Komentar menda ni potreben.

Če povzamemo vse to, lahko rečemo, da se pravzaprav strinjamo z ustanovitvijo deljene II. zvezne lige. Toda vodilni ljudje v našem nogometu bi morali dati končno in nepreklicno zagotovilo, da se le-ta sistem brez potrebe ne bo spreminjal. Menda je dela več kot preveč: z vzgojo mladih nogometašev, trenerjev, sodnikov, za ureditev profesionalizma in amaterizma. Bolje bi bilo, da bi se poglobili v to delo ne pa po nepotrebnem izgubljali čas za spreminjanje načina tekmovanja. Bolje bi bilo, da bi posvečali več pozornosti državnemu prvenstvu, ki se večkrat zapostavlja na račun meddržavnih in mednarodnih tekem. Spremembe pa našem nogometu samo škodijo.

M. T.

Drobne iz nogometa

Pripadnik jugoslovanske vojne enote v okrilju OZN v Egiptu, so v svojem taborišču v bližini Port Saida nedavno odigrali nogometno tekmo z enajstovico norveških vojakov in zmagali s 5:3.

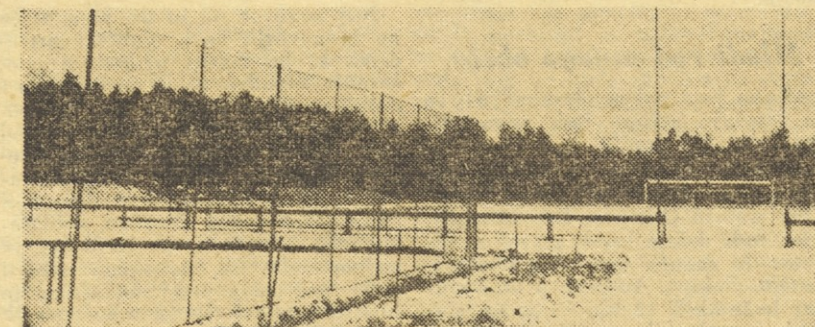
Nogometni klub Ujest, ki trenutno gostuje v Jugoslaviji, je doslej odigral tri tekme, in sicer proti Zenici, Budućnosti in Sarajevu. Zenico je premagal s 4:2, s Sarajevom je izgubil s 3:4, proti Budućnosti pa z 2:5.

Beograjski Radnički je na svoji turneji po Angliji premagal člana III. angleške lige, enajstovico Colchestra s 6:2, Sheffield United z 2:1, izgubil pa je proti Stock Cityju z 1:3.

Na sestanku upravnega odbora NZJ v Beogradu so razpravljali o državnem prvenstvu, ki se bo začelo spomladi 3. marca. Govorili so tudi o tekmah državne reprezentance, ki bo prihodnje leto nastopala takole: 14. aprila Grčija : Jugoslavija in Jugoslavija B : Luksemburg, 12. maja Jugoslavija : Italija in Luksemburg : Jugoslavija B, 19. maja CSR : Jugoslavija in Jugoslavija B : CSR B, 15. sept. Jugoslavija : Avstrija ter Avstrija B : Jugoslavija B in Jugoslavija : Avstrija (mladi reprezentanti) 22. sept. Jugoslavija : SZ in SZ-B : Jugoslavija B, 13. oktobra Romunija : Jugoslavija, 27. oktobra Jugoslavija : Grčija, 17. novembra Jugoslavija : Romunija.

SPODAJ: Pogled na nogometni stadion SD Aluminij — ZGORAJ: Upravni odbor društva mora na svojih sejah reševati marsikatero probleme in tečajne naloge

Plavanje, šport najmlajših

Teden dni po končanih olimpijskih igrah smo lahko že zbrali prve vtise in dali zaključke s te največje športne prireditve v zadnjih štirih letih. V športih, kjer lahko rezultate merimo s sekundami in metri, smo najbolj realno lahko ocenili vrednost in napredek športnikov v zadnjih letih. Plavalni del sporeda olimpijskih iger nam je pokazal tak razvoj, da se nam zdi skoraj nemogoče ob spominu, ko smo se štiri leta prej čudili izrednim rekordom na olimpijskih igrah v Helsinkih. V Melbournu so bili ti rekordi prava igračka za najboljše tekmovalce.

58-krat boljše od starih rekordov

V vseh trinajstih disciplinah plavalnega sporeda so bili v Melbournu izboljšani stari olimpijski rekordi. Če skupno seštejemo vse tekmovalce, ki so plavali boljše od starih rekordov, dobimo številko 58. Najuspešnejši so bili plavalci metuljčka, ki jih je bilo kar 11 boljših od starega Daviesa (2:54.4). To gre predvsem na račun novega delifimovega sloga. Tudi plavalci prsnega sloga so sedemkrat izboljšali stari rekord, seveda pa je bil ta še iz leta 1936, ko je zmagal Japonec Hamuro (2:42.5).

Med ženskami so bile najuspešnejše plavalke prostega sloga, saj jih je 8 na 100 m doseglo boljše čase, kot zmagovalka v Helsinkih. Nasprotno pa je med ženskami najmanjši napredek v prsnem slogu, kjer je le zmagovalka dosegla boljši rezultat od Novakove (2:54.0) iz Helsinkov. Če k tem rekordom prištejemo še 12 plavalk metuljčka, ki so dosegle rezultata pod 1:20, (vendar se doslej ta praga še ni plavala na olimpiadi) povečamo naše število rekordov na 70.

Le en zmagovalec star nad 21 let

Ko je na olimpijskih igrah leta 1932 v Los Angelesu na 100 m prosto zmagal 15-letni Japonec Mijazaki, je bilo to preseženje nad presenečenji. Od tega časa dalje so se Japonci pojavljali na velikih tekmovalnih izredno mladimi tekmovalci, vsi skoraj mlajši od 20 let. Plavanje je vedno bolj dobivalo vzdevek športa mladih. Zadnje olimpijske igre v Melbournu so to trditve najboljše manifestirale. Najstarejša zmagovalka je bila Nemka Happe, ki ima 30 let, medtem ko so se leta vseh ostalih tekmovalcev sukala okrog 20 in tudi pod 20 let. Povprečna starost zmagovalec je znašala 19 let, po posameznih panogah pa so zmagovalci bili stari: 100 m prosto Henricks 21, 400 m in 1500 m prosto Rose 17, 200 m prsno Furukava 20, 200 m metuljček Yorky 20, 100 m hrbtno Theile 17; ženske: 100 m prosto Frasser 18, 400 m prosto Crapp 17, 200 m prsno Happe 30, 100 m metuljček Mann

18 in 100 m hrbtno Grinham 17 let, Kot vidimo so se leta med ženskimi zmagovalkami sukala med 17 in 18. letom, medtem ko so bili moški zmagovalci morda za leto ali dve starejši.

Kje so zmagovalci iz Helsinkov?

V Melbournu je nastopilo pet olimpijskih zmagovalec z zadnje olimpijade. Najbolje se je odrezala Madžarka Szekely, ki je osvojila to pot srebrno medaljo. Dokaj slabša sta bila Američan Oyakava na 100 m hrbtno in Madžarka Gyöngé, ki sta sicer upala, da se uvrstita v finale, vendar sta tam zasedla zadnje mesto. Najslabše sta končala Francoz Boiteux na 400 m prosto in Madžarka Szöke na 100 m prosto, ki sta oba izpadla že v predtekmovalnih. Med vsemi tekmovalci, ki so nastopili v Melbournu, pa lahko za najuspešnejšo proglasimo Madžarko Eno Szekely, ki je sodelovala na treh olimpijskih igrah in dosegla v Londonu 4. mesto, v Helsinkih 1. in v Melbournu 2. mesto. Zanimivo je tudi to, da so se prav na 100 m prsno srečale v Melbournu kar štiri tekmovalke, ki so nastopile v tej disciplini na treh olimpijskih igrah. To so bile Madžarka Szekely, Angležinja Gordon, Danka Hansen in preje Madžarka, sedaj Belgijka Eva Novak-Gerard.

In še medalje

O blesteči premoči avstralskih plavalcev, ki so preko noči zatem-

KOŠARKA

Košarkarji Proletarca so zborovali

Nedavno so imeli košarkarji Proletarca v Zagorju svoj redni občni zbor, na katerem so pregledali svoje dosedanje delo. Košarka je v Zagorju še mlad šport in zato še ni dosegla prave kvalitete ravni. Treba pa je poudariti, da so se košarkarji za prvenstvo premalo pripravljali in so imeli letos le 25 srečanj, kar je občutno premalo. Imajo pa precejšnje težave zaradi pomanjkanja rekvizitov. Sicer čez zimo redno vadijo v telovadnici »Partizana«, poleti pa na igrišču, ki ga nameravajo prihodnje leto popraviti. Sklenili so pritegniti klub tudi mladinke iz gimnazije, pri tem pa bo moral upravni odbor poskrbeti za to, da bodo dobile opremo. Zanimanja v Zagorju za košarko je precej, zato bo moral novi upravni odbor resneje poprijeti za delo. Pri vadbah jim pomaga tudi vaditelj »Partizana« tov. Livk, ki jih vadi v osnovnih vrhah telesne vzgoje. Upajmo, da se bo prihodnje leto stanje pri košarkarjih Proletarca izboljšalo in da bodo lahko izpolnili načrte, ki so jih sprejeli na občnem zboru. M. Lipovšek

POT DO TRIKRATNE OLIMPIJSKE ZMAGE

»Ne morem razumeti,« se je vmešala v pogovor Sailerjeva mati, »ali mu morda zavidajo tri zlate kolajne? Ali so mu morda zavistni zaradi mnogih povabil in ponudb? S kakšno nasladno škodoželjnostjo je moglo nemško časopisje pisati, da je Toni pri požuknem snemanju za »Geier-wally« doživel neuspeh! In če hočem biti odkrita, moram še povedati, da mi je gospod Ostermeier iz Münchena telefonično sporočil in pojasnil, da ljudem novinarske branže ni dal nobenih izjav, ampak da se stolpci časopisov polnijo iz navadne zlobe in zavisti. Razen tega pa je telefonično potrdil, da bo Tonija sprejel k filmu, seveda, če se bo Toni hotel za to odločiti.«

»Pa tudi druga italijanska in ameriška filmska podjetja so mu pripravljena dati vloge v svojih filmih in ga sprejeti odprtih rok brez požuknih posnetkov,« se je v pogovor vmešal nek prijatelj Sailerjeve rodbine. »In tudi drugače je na vrsti še cel kup prav zadovoljivih ponudb. Nobene zapreke ni, da bi Toni danes ne mogel postati vodja neke smučarske šole v ZDA, ali da ne bi mogel nastopati pri filmu ali pri televiziji... Eno pa je jasno: ponudb je toliko, da bi si bil lahko, če bi jih sprejel, priporil velikansko premoženje. Toda Toni se je zmeraj zavedal, da bi s tem zaplaval v vode profesionalcev in filmskih družb ter za vedno opravil s svojo športno kariero — kariero smučarja amaterja in da bi poleg lahko o njem po pravici pripovedovali nečedne stvari. In njegovi načrti za bodoče? Najprej bo treba na zemljišču, ki mu ga je podarila mestna občina v Kitzbühelu, zgraditi pension za domače in tuje turiste, opraviti mojstrski izpiti za kleparja ter smučali dalje kot — amater!«

Pogovor se je nadaljeval...

»Seveda, vsega pa le ni bilo mogoče tako hitro opraviti. Prvo je bilo treba na Dunaj, koder ga je predsednik republike nagradil z visokim odlikovanjem, čast pa so mu izkazali tudi člani avstrijske vlade in mestnega občinskega sveta. Po vsej Avstriji so ljubitelji športa nosili občega Tonija dobesedno na rokah. Kdo bi mogel med tem misliti še na kaj drugega, vas vprašam? Na Cervinju, na profesionalizem, na filmske kamere in televizijo? Na škandale, ki so mu jih hoteli naprtiti? Glejte, takšna je bila hvaležnost. Seveda mu bodo morali v

bodoče kakorkoli pomagati, ker je ostal od začetka do kraja dostojen, in razen tega je Toni z dušo in telesom tekmovalce. bi moral on — zdaj mi je komaj dvajset let — stati med gledalci ob progi, tega, verujte mi, naš fant ne bo nikoli storil...«

Se nekaj dobrih besed in razodetih načrtov za bodočnost in že smo se bili preselili v Sailerjevo sobo. Pokazali so mi tudi Tonijevo sobo in razen nje še kopicjo nagrad. Tamkaj stoje skoraj pol metra visoki pokali in vaze. Pred našimi očmi je blestelo v vsej svoji lepoti sedem zlatih medalj — tri olimpijske in štiri od Mednarodne smučarske federacije. Medalje so bile tudi na svojih mestih. Najbolj imponantna pa je seveda bil briljant, ki mu ga je podaril zvezni kancler med obiskom na Dunaju, »zlate smučke« iz Pariza ter še nekaj kristalnih vaz — to je bila zares čudovita zbirka. Pa tudi še veliko drugega zlahtnega kamenja, ur, plaket, diplom, sponk, igel in drugih daril je dopolnjevalo ta smučarski muzej, ki živi s temi dragocenimi darili v spominu na trde boje, na velike smučarske zmage!

Sprva sem poskušal šteti, ko pa sem naštel do sto, sem nekal. Čemu naj bi štel dalje? Veliko je tega...

Medtem se je vnovič oglasil naš Toni. Pripovedoval je o olimpijskih igrah v Cortini, o tekmovalnih progah širom po Evropi... Pripovedoval je, kako važno je danes v alpskem smučanju dobro poznavanje proge. Sleherni tekmovalce jo mora poznati bolje od svojega lastnega žepa. In prav zaradi tega lahko med tekmovalcem stori tisto, za kar je, da je najbolj pravilno: ve, kdaj mora skočiti, kdaj mora spet nekoliko zavreti, kako mora prevoziti ta ali ona vrata... Pripovedoval nam je o težavah med treningom v tujini, koder se morajo tekmovalci pogosto boriti s funkcionarji in načelniki športnih klubov za mesta v gondolah žičnic. Da, Toni je postal čisto drugačen. Poprej je bil med »delovnimi« intervjuji čisto plah, zdaj pa je nastopal odločno in samostojno. Danes je Toni previden... Pa zato ni nič manj prostodušen in pripravljen vsak čas za šalo ali odrezavi odgovor. Toni je takšen, kakor si ga zamišlja na tisoče deklet po svetu: dober, odkritostren, pri-kupen in zastaven. Vražji fant je to...

»Slišali smo,« ga je vprašal neki reporter, »da boste tožili vse tiste časopise, ki so pisali o vas neresničnost, z namenom, da bi javnosti prikriili vašo pravo podobo?«

Toni se je v odgovor samo nasmeljal, pogovor pa je nadaljevala njegova mati.

»Veste,« je rekla, »veliko število časopisov je o mojem sinu pisalo objektivno, pa tudi na tisoče pisem je bilo napisanih prijateljsko in ljubeznivo. Nekatera med njimi pa so bila naravnost podla...«

DVIGANJE TEŽE

VELIK USPEH Colariča

● Ljubljana — ZTAK Ljubljana je pred dnevi organiziral tekmovalne svoje dvigalce pred nastopom v borbi za pokal Jugoslavije. Nastopilo je 14 najboljših tekmovalcev, ki so dosegli zadovoljive rezultate, presenetil pa je znova Colarič. To pot je nastopil v srednje-težki kategoriji in dosegel dva nova rekorda: v potegu 110.5 (stari rekord je imel Šara s 105.5 kg) in v olimpijskem triatlonu s 355 kg, kar je novi absolutni jugoslovanski rekord, boljši za 2.5 kg od rekorda Šare

KEGLJANJE

Naši kegljači pred ekipnim prvenstvom Slovenije

Udeležba bo velika

Letos je kegljaški šport naredil videv korak naprej, zlasti v gradnji svojih objektov. Odrptih je bilo nekaj novih kegljišč, med njimi kar dve štiristezni pri Gradisu v Ljubljani ter pri Triglavu v Kranju. S tem pa se je še bolj povečalo zanimanje za kegljaški šport in število kegljačev vedno bolj narašča.

Zato je Kegljaska zveza Slovenije začela razmišljati o novem načinu tekmovalja, s čimer bi zadovoljila vse klube. Nedavni plenum KZS v Kranju, ki so se ga udeležili tudi zastopniki podzvez, je razpravjal o bodočih prvenstvenih tekmovaljih, predvsem o možnem tekmovalju za moške. Le-to bo v prvi, kvalitetni ligi odigrano po dosedanjem načinu, tako da bo imelo vsako moštvo po štiri nastope, in sicer na štiristeznih kegljiščih v Mariboru, Kranju in Ljubljani ter na dvosteznem kegljišču Rudarja v Trbovljah. Kvalitetna slovenska liga bo zajela v tekmovalje 13 moštev, in sicer Branik, Maribor ter Lokomotivo iz Maribora, Ljubljano, Ilirijo, Gradis in Zvezdo (prej Krim) iz Ljubljane, Jesenice, Triglav, trboveljski Rudar ter po enega predstavnika celjske, dolenske in primorske podzveze.

Namesto dosedanje enotne republiške lige II. skupine, ki jo je sestavljalo 10 moštev, bosta ustanovljeni vzhodna in zahodna skupina, vsaka z 10 člani. Za vzhodno skupino bo skrbeli mariborski, za zahodno pa ljubljanska kegljaška podzveza. V teh dveh skupinah bo vsako moštvo imelo po tri tekmovalne nastope, prvaka obeh skupin pa si bosta pridobila pravico sodelovanja v prvi, kvalitetni slovenski ligi.

Po vsem tem lahko vidimo, da bo v prvenstvenem tekmovalju, ki se bo pričelo že v januarju prihodnjega leta, sodelovalo mnogo več moštev kot doslej. To pomeni, da naše trditve držijo, da se je kegljaški šport tako po številu klubov, kot po številu članstva zelo razširil.

Republiško prvenstvo za ženske bo odigrano v Mariboru, Ljubljani

in Kranju, pri čemer bo lahko sodelovalo neomejeno število ekip.

Posebej so na tem plenumu govorili o ostalih nastopih in prvenstvih, pri čemer je zanimivo, da bosta prihodnje leto v Sloveniji kar dve državni prvenstvi, in sicer za mladince v Mariboru od 5. do 8. aprila, za moštva in posameznike med moškimi pa v Kranju od 10. do 16. maja.

Kegljaci bodo že te dni znova stopili v tekmovalno arno. V počastitev dneva JLA bodo prihodnje nedelje tekmovali moški v četverboju Slovenija - Hrvaška - Srbija - BiH na Gradisu v Ljubljani, ženske pa v dvoboju Slovenija : Hrvatska v Kranju.

NAMIZNI TENIS

Teran uspešen v Grčiji

Svoj prvi nastop v državni namiznoteniški reprezentanci je Kranjčan Teran odlično prestal. Nastopil je na gostovanju po Grčiji skupaj s Harangozom, Gabričem in Markovičem II.

V mednarodnem srečanju državnih reprezentance je Jugoslavija premagala Grčijo s 5 : 0. — Rezultati — Harangozo : Jankopulos 3:0, Gabrič : Harapulos 3:0, Marković II : Foradis 2:0, Teran : Georgiu 3:0, Harangozo-Gabrič : Jankopulos Harapulos 3:0.

Naši tekmovalci so se udeležili tudi treh turnirjev. Na prvem je Teran premagal v polfinalu Gabriča z 2:1, v finalu pa je izgubil s Harangozom. Na drugem turnirju je Teran izgubil v polfinalu proti Harangozu, katerega je v finalu premagal Marković II. Zadnji turnir pa je bil za Terana najuspešnejši. Najprej je premagal Harangozo z 2:1, nato pa še Markoviča II z 2:0 in tako osvojil prvo mesto.

Ob teh besedah je segla v svojo torbico in izvlekla na dan neko pismo ter začela brati:

»Odpošilatelj — Krematorij, Dunaj X, Sargdeckelgasse 13... Zadeva: sežig. Dragocen človek. Ker ste dosegli pristojno starost in ker si človeštvo od vas ne obeta nobene koristi in ker tekatte spricho nevolje vaših soljudi naokrog, se zglasite, kot določa paragraf 307, prihodnjo soboto v zakurjenem krematoriju pred vrati številka 13 zavoljo upepelitve vaše smehljajoče figure. S seboj morate prinesiti seveda naročaj drv, 10 kilogramov premoga in staro pločevinasto škatljico za nekaj gramčkov vašega pepela...« itd.

Sailerjeva mati je žalostno odložila pismo in rekla: »Nekaj, gospodje, pa je še hušjih. Vprašam vas, kaj je tem ljudem storil naš Toni? Le zakaj ga nadlegujejo? Pustijo naj ga pri miru, pa bo prav!«

Da, zakaj ne pustijo Tonija Sailerja pri miru? Le zakaj se nekateri spotikajo ob njegovih zmagah, ki so bile častne in bodo za vselej zavzemale eno najlepših poglavij v zgodovini zimskih olimpijskih iger? Zakaj sramoti peščica nedostojnežev tega fanta, ki se je bil s pridnostjo in vztrajnostjo čez noč povzpel do trikratnega olimpijskega zmagovalca? In do najboljšega alpskega smučarja vseh časov? V smučarjatekmovalca, ki je bil pred nekaj meseci osrednja osebnost evropskega in celo svetovnega zanimanja. Ali je moderni propagandni aparat ravnal pravilno z nekaj malo poznanim smučarjem? Odgovor je čisto preprost: vabilo so ga trgovski pretkani menagerji in ga dobesedno zasipali s ponudbami ter mu odpirali vsa mogoča vrata z namenom, da bi pri tem sami zaslužili težke milijone. In ženske so na vrat na nos bežlele za njim, koderkoli se je bil samo zatrenutek pokazal. Čigava je torej krivda, da se je hrup okrog Sailerja v dokaj trezno mislečem evropskem časopisju odvijal po ameriškem vzorcu? Zakaj si še danes izmišljajo na njegov račun vrsto podlih laži in obrekovanj? Morda zato, ker je bil prvi smučar, ki je na nekkih olimpijskih igrah požel zmago v vseh treh alpskih disciplinah?

Pri vsem tem nečednem hrupu pa ni izgubil glave sam olimpijski zmagovalec, Toni Sailer. Vse udarce, ki jih ni bilo malo, je prenesel s pravo potrpežljivostjo resničnega in dobrega športnika...

S tem je Sailerjeva knjiga »Pot do trikratne olimpijske zmage« pri kraju. Napisana je bila z neveščo roko, pa vendar iskreno in prepričljivo. Prepričani smo, da so njegove besede z veseljem brali mladi in stari — prav posebno pa še ljubitelji zimskega športa in smučanja. Morda pa bo vendarle s svojim svetlim zgledom našel tudi pri nas veliko posnemalcev

Konec

Po Sloveniji

● Zagorje — V počastitev Dneva republike je domače partizansko društvo organiziralo prvo povojno prvenstvo Zagorja za moške v orodni telovadbi. Udeležba je bila zelo razveseljiva, organizatorjem pa je treba izreči vse priznanje za zelo dobro pripravo prireditve. Borbe so bile precej ogorčene, na koncu pa je postal prvak Zagorja Drago Robič s 110.6 točkam pred Livkom s 102.8, Bašljem 98.6, Renkom 96.9 in Govejškom 76.3.

● Ljubljana — Pred nekaj dnevi je imel svoj jubilejni, deseti občni zbor avto-moto krožek »Poljanec«, ki je najstarejša avto-moto organizacija v Ljubljani. Uvrščamo ga med najboljše krožke AMD »Ljubljana«, saj je kljub precejšnjim materialnim težavam vzgajal že lepo število soferjev-amaterjev. Največ zaslug za uspešno delo ima tovaže Vrhovc, ki je predsednik tega krožka že od ustanovitve dalje.

● Ljubljana — V soboto so v Trnovem ustanovili novo »Trnovsko«, ki je nastalo iz dosedanjega avto-moto krožka, vključenega v AMD »Ljubljana«. Ker pa se s tem ne strinja Avto-moto zveza Slovenije, niti ostali forumi pri Ljudski tehniki, bodo to društvo znova ukinili in tako mu je bilo usojeno le kratko življenje.

● Kranj — V nedeljo so se na novem štiristeznem kegljišču srečali kegljači Triglava in Ruš. Člani Triglava so dosegli zelo dober rezultat 5018 kegljev. Ruše pa 4597 kegljev. Rekord kegljišča je ob tej priložnosti dosegel Miro Ambrožič z 896 keglji.

● Vrhnika — Kegljaci vrhniškega »Partizana« zelo marljivo vadijo. Čeprav so s kegljanjem začeli šele letos, imajo že precej številno članstvo. Sedaj se je moštvo vključilo tudi v prvenstveno tekmovalje, kjer pa trenutno ne more pričakovati večjih uspehov.

— Vrhnika — Vrhnika strelška družina je imela te dni svoj občni zbor, na katerem so pregledali svoje dosedanje delo. Letos je družina organizirala več nastopov in sodelovala na raznih tekmovalnih, največji uspeh pa je dosegla s tem, da se je vključilo vanjo veliko število mladine. V družini je največ pionirjev, ki vse leto marljivo vadijo z zračno puško. Zelo pozitiven korak je naredilo vodstvo SD s tem, da se je povežalo s šolskim vodstvom in tako smejo vaditi in nastopati le tisti učenci, ki so v šoli brez slabih ocen. Strelci so sklenili, da bodo svojo dejavnost v prihodnjem letu še bolj razširili.

● Jesenice — V sredo je bila na Jesenicah hokejska tekma med B moštvo Jesenic in Ljubljane. Po precej boljši igri so zmagali domačini s 6:2 (1:0, 2:0, 3:2). Pri Jesenicah se je posebej izkazal mladi igralec Tišler.

Mnogo svetlobe, pa tudi senc ni manjkalo

Prisel je čas, da napravimo bilanco XVI. olimpijskih iger. Pogledati moramo, kakšni so bili športni uspehi iger, kako so se odrezali Jugoslovani, pa tudi, kako so bile igre pripravljene in izvedene in pa kakšno je bilo vzdušje v Melbournu.

Športni uspeh letošnjih iger je bil nedvomno zelo velik, večji kot na katerikoli igrah do sedaj. Zlasti atletika in plavanje sta mnogo prispevali k 58 olimpijskim in 16 svetovnim rekordom. V vseh športih je bil viden večji ali manjši napredek. Nič manj kot 145 disciplin je bilo na sporedu in mednarodni olimpijski komite se bo moral na svojih prihodnjih zasedanjih verjetno zopet truditi, kako bi nekako zmanjšal to preveliko število disciplin, ki bi ga ponekod seveda radi še povečali z vključitvijo novih športov in disciplin. Morda bodo govorili tudi o tem, da bi nekoliko spremenili razpored disciplin na igrah in sicer tako, da bi bila atletika v drugem tednu olimpijskih iger, kajti letošnje igre so ponovno pokazale, da po koncu atletskih tekmovalnih zanimanje za igre pada, namesto da bi se stopnjevalo do konca igre.

Objavili smo že pregled osvojenih medalj na igrah. Največje število so jih osvojili Rusi. Zakaj je do tega prišlo, ni težko ugotoviti. Amerikanci, kot doslej najuspešnejši, so letošnje ponovno zanemarili nekatere športne panoge, ki prinašajo veliko število medalj, kot na primer telovadbo, rokoborbo in kajak. Atletika in plavanje pa deloma še dviganje uteži, veslanje in boks ne zadostujejo za osvojitve neuradnega naslova najuspešnejše države na igrah. Res je, da so zmage v atletiki mnogo pomembnejše od onih v kajaku, jadrstvu, pa tudi v telovadbi na posameznih orodjih, toda medalje so medalje in ob dosedanjem številu olimpijskih disciplin je pričakovati na naslednjih olimpijskih igrah še višjo zmago Rusov, v kolikor se ne bodo ZDA resneje posvetile tudi zanemarjenim disciplinam. Zelo velik uspeh so dosegli domačini, ne samo zaradi tega, ker so prišle igre za njih v ugodnejšem času kot za ostale. Avstranci so pravzaprav šele letos dokončno dokazali, da so športna veselila in v plavanju so tudi dokončno opravili z ZDA, Japonsko in Evropo. Mnogo manj kot doslej so tokrat dosegli skandinavске države. Od Madžarov smo pričakovali več, toda po znanih dogodkih na Madžarskem so bili njihovi rezultati še vedno več kot zadovoljivi.

VSESPLOŠEN NAPREDEK

Se kratak pregled po športih. Atletika je dala odlične rezultate, kljub temu, da tekalščice in ostale naprave niso bile najboljše. ZDA so potrdile svojo vodilno vlogo pri moških, dočim pa pri ženskah ni bilo opaziti velike premoči ruskih atletinj, kot smo jo pričakovali. Rezultati so pokazali tudi, da delitev sezone v dva dela z zmehnim krajšim aktivnim odmorom, ni bila škodljiva, ampak je dala celo boljše rezultate, kot dosedanja praksa neprekinjenega treniranja in nastopov. V plavanju so posneli smetano Avstranci in to večinoma z zelo mladimi plavalci. V na novo uvedenem metaljčkovem slogu so bili najboljši Amerikanci in le klasični prsni slog je prinesel uspeh Japoncem. V telovadbi so Rusi »kasirali« ogromno medalj. Toda pomembnejši je neverjeten napredek Japoncev, ki so bili deloma tudi oškodovani od sodnikov, ki se še vedno bolj navdušujejo za ruski način telovadbe, ki temelji na moči. Košarski turnir je dokazal, da v tem športu še nihče ne more premagati Amerikancev, v waterpolu je prišlo do potrditve vodilnega položaja Madžarov, v hokeju je bilo isto z Indijo, nogometni turnir pa je bil kvalitetno vsekakor najslabša panoga vseh olimpijskih iger. Ta turnir ni pokazal niti današnje kvalitete nogometa na svetu, še manj pa njegove razširjenosti. V veslanju so bila tekmovalna v znamenju borbe med ZDA in Sovjetsko zvezo, v kajaku pa so se kot nove veljsile uveljavile še Sovjetska zveza in Romunija, medtem ko so Skandinavci za svoje uspehe lahko v glavnem hvaležni le odličnemu Frederikssonu. V strelstvu so bili rezultati zelo dobri, mnogo bolj od dosedanjih olimpijskih rekordov, čeprav pogoji niso bili najboljši. Mnogo gledalcev in odlično kvaliteto so dala tudi tekmovalna v sabljanju, dviganju uteži, rokoborbi in boksu. Prav isto velja tudi za kolesarstvo, ki je v Avstraliji še prav posebno priljubljeno.

Zanimanje občinstva je bilo mnogo večje kot so pričakovali. Na nobenih olimpijskih igrah doslej še niso nastopali tekmovalci tolikokrat pred razprodanimi »hišami« kot tokrat. Priznati pa je treba, da so imeli organizatorji tudi veliko srečo z vremenom. Precej časa pred igrami je bilo dan za danom slabo vreme, ves čas iger pa ni niti enkrat deževalo. Organizacija iger je bila v celoti vzeta, zelo dobra. Bile so sicer manjše napake, ki pa so se dogajale tudi doslej, zato zaslužijo organizatorji vso pohvalo, posebno, če upoštevamo še dejstvo, da Avstralija doslej praktično ni imela nobene možnosti, da se izkaže z organizacijo kake velike športne prireditve, ker takih prireditev na peti celini ni bilo.

NEOBJEKTIVNO OBCINSTVO

XVI. olimpijske igre so prišle v času velike mednarodne napetosti in pred igrami so se mnogi tudi že izpraševali, če bo do iger po dogodkih v Egiptu in na Madžarskem sploh prišlo. Nekatere države so udeležbo odpovedale, toda kasneje so spoznale, da so s tem napravile slabo potezo in slabo uslugo ideji mednarodnega zблиžanja. Po raznih dogodkih širom sveta je bilo veliko vprašanje, kakšno vzdušje bo vladalo med olimpijskimi tekmovalci in pa kakšno stališče bodo zavzeli gledalci. Spočetka je kazalo, da bo šlo vse v redu. Na otvoritvi so bili na primer Rusi deležni le malo manjšega aplavza, kot domačini. Atletika tekmovalna so prav tako potekla povsem v redu. Kot je bilo pričakovati, je prišlo do težav pri igrah. Najbolj kričeč primer je bilo srečanje v waterpolu med Madžarsko in Sovjetsko zvezo. Iz ostre igre se je razvila pravcata pod- in nadvodna borba in tekla je celo kri. Ker so bili ruski igralci glavni pobudniki takšne igre, so gledalci zavzeli stališče proti njim in nazadnje je prišlo tako daleč, da je morala Ruse zaščititi celo policija. Tudi na finalnem nogometnem srečanju gledalci niso bili najbolj objektivni, čeprav je bilo to tokrat manj upravičeno kot v waterpolu. Nekako demonstrativno so »navijali« za Jugoslavijo, pozdravljali vsako akcijo, pravilno ali nepravilno.

naših igralcev, dočim je bila vsaka poteza Rusov deležna negodovanja. Tudi od razdelitvi medalj so bili naši nogometaši deležni večjega odobravanja kot Rusi. Tako gledalci. Kaj pa tekmovalci med seboj? V glavnem so bili odnosi mnogo boljše kot je bilo pričakovati. Športniki Vzhoda in Zahoda so se družili v olimpijski vasi in drugod in edino izjemo predstavljajo menda odnosi med Madžari in Rusi, kjer so ruski športniki iskali kontakta, vendar so jih Madžari od prvega do zadnjega ignorirali. Povedati pa moramo tudi, da so časopisi vsak najmanjši incident močno napihili, tako, da navsezadnje le ni bilo tako hudo in da lahko rečemo, da so letošnje olimpijske igre vendar v mnogočem prispevale k zблиžanju najrazličnejših narodov, ki so odšli iz Melbournu z lepimi vtisi.

Kako pa je bilo z našimi olim-

pijci? Ni naš namen dajati podrobnejše analize uspeha ali neuspeha naših tekmovalcev. Najbrž se bo večina strinjala s tem, da je bila naša olimpijska ekspedicija uspešna, uspešnejša kot smo smeli pričakovati, če smo gledali stanje dovolj trezno. Večina naših tekmovalcev je ali dosegla to, kar smo od njih pričakovali, ali pa je bila celo boljše. Med atleti so z izjemo Mugoše vsi zadovoljili, Lorgjer in Mihalič pa sta nas najprijetneje presenetila. Več kot zadovoljila je tudi Jeričevićeva, uspeh Vukova je nekako v skladu s pričakovanji, pričakovani uspeh so dosegli tudi Vlašič, nogometaši in waterpolisti. Nekoliko slabši pa so bili Mašek, Petrovič in Simić, slednji ne po lastni krivdi, saj je bil že v prvem kolu poškodovan. Naši športniki so se vrnili s tremi srebrnimi medaljami. To ni tako slabo. Vendar nam naša uvrstitve v razvrstitvi držav po osvojenih medaljah kaže, da ocenjujemo včasih naš šport preveč optimistično, da ga postavljamo kot celoto na višje mesto kot ga zasluži. Za prihodnje olimpijske igre, ki bodo čez tri leta in pol v Rimu, se moramo pričeti pripravljati že sedaj, vendar bi želeli, da bi uspeh naših zastopnikov na XVII. olimpijskih igrah ne bil samo posledica uspeha nekaterih odlično pripravljenih posameznikov, ampak da bi bil odraz splošnega razvoja športa v širino in višino. R. M.

SMUČANJE

Mladino Zasavja

v smučarske vrste

Pred kratkim je bila ustanovljena zasavska smučarska podzveza, ki bo sedaj osrednji smučarski organ v trboveljskem okraju. Smučanje ima v tem okraju precejšnjo tradicijo, članstvo je v klubih številno, ne manjka pa tudi požrtvovalnih odbornikov. Glede tega je slabše stanje edino v nekdanjem krškem okraju, kjer bo treba storiti več za razmah smučanja.

Občni zbor pa je ugotovil, da je bilo v klubih doslej premalo mladine, zlasti delavske in vajsenske. Verjetno je glavni vzrok pomanjkanje rekvizitov, slabo finančno stanje klubov ter pomanjkanje vadiateljev smučanja. Sklenili so tesno sodelovati s »Partizanom« in skupaj z njim pritegniti čim več mladincev in mladink v smučarske vrste. Poizkušali bodo stopiti v stik tudi z Ljudsko tehniko, ki naj bi začela izdelovati okovje za smuči, smučji pa bi morda dobili iz tovarn po zmernejših cenah. Da bodo pridobili čim več smučarskih vadiateljev, bo zasavska smučarska zveza organizirala na Kumu dva tečaja za smučarje iz vsega okraja.

ATLETIKA

NAPREJ ZE GREMO...

...toda nekoliko prepočasi

Atletske sezone je konec in zopet je prišel čas, da napravimo pregled stanja po letu 1956. Naše letošnje preglede začnemo s pregledom jugoslovanske atletike v pretekli sezoni.

Ko smo pred letom dan pregledovali uspehe in neuspehe naše atletike v državnem merilu, smo prišli v glavnem do dveh ugotovitev: jugoslovanska atletika je v letu 1955 precej napredovala, kar je bilo razvidno iz povprečkov in novih rekordov. Istočasno pa smo ugotovili nazadovanje na evropski jakostni lestvici, ker so v večini drugih držav napredovali pač nekoliko hitreje. Letošnje ugotovitve so precej slične. Novih mest na evropski lestvici nismo izgubili, morda smo celo nekoliko boljše kot lani, kajti tokrat lahko postavimo Jugoslavijo pred Romunijo, ki smo jo premagali na Balkanskih igrah in ki bi jo odpravili tudi v neposrednem dvoboju. Tako lahko rečemo, da smo trenutno v Evropi na 11. mestu za SZ, Nemčijo, Vel. Britanijo, Madžarsko, Poljsko, CSR, Švedsko, Finsko, Francijo in Norveško. Z Italijani smo precej enaki, ostale reprezentance pa so slabše. Zanimivo je, da imamo v letošnjih desetoricah najboljših atletov Evrope zelo malo predstavnikov. Mugoša je na 5000 m na 8. mestu. Lorgjer si na 110 m ovire deli 5. do 10. mesto. Radošević je v disku deveti Račić pa v kladivu sedmi.

Pogled na letošnje desetorice nam pokaže, da smo napravili v večini disciplin zadovoljiv korak naprej. V 13 disciplinah so letošnji povprečki boljše od lanskih, 1 je enak, 6 pa je slabših. V večini disciplin smo torej nadaljevali napredek iz leta 1955, ko so vsi povprečki bolj-

ši. O dvigu kvalitete pričajo tudi novi državni rekordi, ki so bili dosegjeni v naslednjih važnejših disciplinah: 1000 m, 1500 m, 3000 m, 5000 metrov, 400 m ovire, palica, disk, kopje, kladivo in 4x400 m. Izenačeni so bili rekordi na 100 m, 200 m in 110 m ovire.

PARTIZAN IN RACIC

V razvrstitvi po družtvih je podobno kot vsa leta doslej na čelu državnih prvak Partizan, toda razlika do Crvene zvezde je zelo majhna in precej manjša od lanske leto, ko je bila Crvena zvezda moštveni prvak države. Ocenjevali smo tako, da smo dali za prvo mesto 10 točk, za drugo 9 itd. Vrstni red je naslednji: Partizan 249, Crvena zvezda 286, Kladivar 161, Dinamo 94, Vojvodina 78, Mladost 75, Sarajevo 53, Ljubljana 48,5, Spartak 28,5, Odred 24,5, Željezničar (Karlovac) 17, Senta 14, ASK 15, Budućnost 13, Takovo 8, Svoboda 4, Radmečki (Kragujevac) 3, Egység 1.

Tudi naše tekmovalce smo poskušali razvrstiti. Za osnovo so nam služile stare tabele za ocenjevanje. Te tabele smo uporabili zato, ker so boljše od novih in ker so pri nas še vedno v uporabi. Vrstni red pa ni povsem realen, kar dokazuje samo, da tak način ocenjevanja ne zadovoljuje v celoti. Deseterica najboljših so naslednje:

	točk
1. Račić — kladivo	1249
2. Bežjak — kladivo	1207
3. Gajić — kladivo	1205
4. Mugoša — 5000 m	1181
5. Radošević — disk	1145
6. Murat — 1500 m	1103
7. Štrifot — 5000 m	1102
8. Mihalič — 10.000 m	1098
9. Vipotnik — 1500 m	1079
10. Radišič — 1500 m	1061

SPRINTAMO »NA MESTU«

Nekoliko komentarja še k posameznim disciplinam in tekmovalcem. V sprintu nismo napredovali. Večina rezultatov v letošnji lestvici ne predstavlja dejanske vrednosti tekmovalcev, ki je nekoliko nižja. Skoraj vsi rezultati so namreč dosegjeni v najugodnejših pogojih, čisto tudi z močnim vetrom v hrbet. Lorgjer je letos večkrat dokazal, da je naš najboljši sprinter. Na 200 m je bil nekoliko slabši in tu pripada naslov najboljšega povsem zaslužen Petroviču, ki je večkrat izenačil državni rekord. Tudi na 400 m kar ne moremo naprej. Imamo sicer precej tekmovalcev za 50 sekund, zato pa je 48 sekund že znamka, ki jo jugoslovanski atleti že dolga leta zaman naskakujejo. Morda bo Petrovič prvi prebil ta »zvočni zid«, če se bo bolj posvetil tej disciplini.

V vseh tekih na srednje proge smo napredovali, z izjemo 800 m, kjer smo ostali na mestu. Letos je bilo na teh progah že nekoliko več tekmovalcev, ki so se približali eliti, ki je bila do nedavna daleč pred vsemi. Na 800 m sta se za prvo mesto vse leto borila Vipotnik in Radišič, tekača približno enakih sposobnosti. Vsekakor pa so se naši tekači na 800 m prepočasni, da bi lahko na tej progi dosegli rezultate večje mednarodne vrednosti. Za ču-

do veliko tekačev se je letos spuščilo pod 4 minute na 1500 m. Mugoša se je s svojim rezultatom na tej progi, kakor tudi na vseh daljših, že preinil med najboljše v Evropi. Zal pa svojih sposobnosti ni pokazal na večjih tekmovaljih. Na 3000 m je Mugoša daleč pred vsemi. Isto velja tudi za 5000 m, kjer imamo odličnega Mugošo, dobre Štrifota, Mihaliča in Murata, ostali pa so v mednarodnem merilu že povprečni. Še slabše je na 10.000 m, kjer zadovoljujeta samo prva dva rezultata.

LORGER — PA DOLGO NIC

Na visokih ovirah se še vedno nihče ni mogel približati Lorgjerju, ki je samo ponovil svoj dosedanj rezultat, čeprav je bil letos hitrejši. To kaže, da je bil v tej sezoni tehnično celo slabši kot v preteklih letih. Za Lorgjerjem je precejšnja praznina, potem sledijo 4 tekmovalci, nato pa zopet precej časa nič. Na 400 m z ovirami smo sicer zopet napredovali, toda v mednarodnem merilu je to še vedno naša najslabša disciplina. Ostrim borbam med Milerjem in Zupančičem se imamo zahvaliti za nov državni rekord, ki smo ga bili pričakovali od Puca in Sabatinja. Posledica slabih tekačev na 400 m so slabji tekači na nizkih ovirah. Šele z izboljšanjem prve discipline bo avtomatično napredovala tudi druga. Seveda moramo pripomniti tudi to, da so naši tekmovalci v tej disciplini tudi daleč od dobre tehnike, predvsem pa zanesljivega koraka. Na 3000 m z ovirami je stanje precej žalostno. V tej disciplini, ki je bila nekdanje naših najboljših, smo ostali na mestu, dočim so drugod po svetu ogromno napredovali. Dve stvari sta predvsem potrebni za dvig te panoge. Dobri tekači na srednje in dolge proge in pa tudi trening te discipline, kajti s slabo tehniko naši atleti mnogo izgubljajo.

Od skokov smo še najboljši v palici, kjer je Milakov dokaj presenetljivo dosegel rekord. Nekdanje premagljivi skakalec je sedaj že ogrožen od večjega števila mladih. V višini je Marjanovič le senca enega najboljših skakalcev Evrope v letu 1955. Vsi ostali pa so še vedno zelo daleč od kakšnega koli pomebnostnega reputata. Zelo malo predstavljajo tudi rezultati v daljini in troskoku, vendar je daljina vseeno nekoliko boljše.

Z METALCI SMO ZADOVOLJNI

Z meti mo lahko v glavnem zadovoljni. Opaziti pa je dejstvo, da imamo v vsaki disciplini le po enega, morda dva ali največ tri boljše atlete, za njimi pa ostali, ki bi morali predstavljati nekakšno zaledje, daleč zaostajajo. Zelo lepo se je razvil Radošević, Vujačić pa je slavil uspešno »vstajenje od mrtvih«. Met kladiva je najbrž naša najmočnejša disciplina, saj imamo tri metalce preko 61 m, s čemer se lahko pohvalita le še SZ in ZDA. Letošnja sezona je bila torej za našo kvalitetno atletiko še dokaj uspešna in upamo, da bomo čez leto dni lahko napisali še več razveseljivih stvari. Marko Rožman

Zmaga ameriškega desetorbojca Miltona Campbella je bila ena najboljših atletskih storitev na olimpijskih igrah v Melbournu. V zelo neugodnih vremenskih prilikah in kljub boleznim je 23-letni črnc iz Kalifornije dosegel odlični rezultat, ki je le 44 točk slabši od svetovnega rekorda njegovega rojaka Rafterja Johnsona. V boljših pogojih bi Campbell po vsej verjetnosti zrušil tudi svetovni rekord

Branik osvojil pokal

Maribor, 16. dec. — V dvorani v Pipuševi ulici je bilo danes, v prav dobri organizaciji sabljaškega kluba Branika, tradicionalno vsakoletno tekmovanje za prehodni pokal, ki ga je darovala Sabljaška zveza Slovenije za zmagovalno ekipo turnirja za Hanzičev memorial. To tekmovanje zbere vsako leto najboljšo slovensko sabljačo v drugem mestu. Nastopajo ženske in moški v floretu, ocenjuje pa se najboljša šestorica. Prvo tekmovanje je bilo leta 1948. Lani je zmagal Branik. Dopoldne so bile ostre borbe med članicami in sta Frangeževa in Pročeva (obe Branik) osvojili prvi dve mesti, nato pa slede: Avšič (»Partizan« Tabor), Kranjec (Branik), Spelak (»Partizan« Tabor) in Lovrenčič (Branik). Branik je s tem osvojil 15 točk, »Partizan« Tabor iz Ljubljane pa 5. Skupno je nastopilo 10 tekmovalk, ki so se borile v dveh

skupinah, po tri najboljše pa so se uvrstile v finale.

Nastopilo je 14 članov v treh skupinah, trije najboljši vsake skupine so se kvalificirali v finale, kjer so se v 36 borbah pomerili vsak z vsakim. Tudi tu so bila srečanja zelo napeta in kakovostno dobra.

Rezultati: Mezgolič (Odr) 8 zmag; Simoniti (Part. Tabor) 6 zmag, 2 poraza; Baumgartner (O) 6 zmag, 2 poraza; Oblat (B) 5 zmag, 3 porazi; Lubej (B) 5 zmag, 3 porazi; Stegu (Part. Tabor) 5 zmag, 5 porazov; Logar (B) 2 zmagi, 6 porazov; Irgolič (B) 1 zmag, 7 porazov; Toplak (B) 8 porazov. Dosežene točke: Branik 17, Odred 16, »Partizan« Tabor, Ljubljana 12.

V skupnem plasmanu je zopet osvojil Hanzičev memorial Branik s 32 točkami pred »Partizanom« Tabor iz Ljubljane 18 točk in Odredom 16 točk. **Bergant**

Ljubljana, 16. dec. — Danes so se zbrali predstavniki kolesarskih klubov Slovenije na svoji redni letni skupščini. Že v poročilih predsednika tov. Savorna, sekretarja tov. Cajhna ter tehničnega referenta tov. Tršana smo zasledili, da je naredila slovenska kolesarska organizacija za kolesarski šport v Sloveniji letos zelo veliko. Drugi uspešen korak je bil pomladitev in dopolnitev sodniškega kadra, le s to razliko, da se vsi klubi niso odzvali KZS, ki je organizirala tečaje. Nasprotno pa trpi naš kolesarski šport še vedno na pomanjkanju trenerjev in inštruktorjev.

Viden napredek je bil storjen pri pridobivanju članstva. Registriranih je 420 članov, to je za 100 več kot lansko leto ter 10 klubov. Najboljši kvalitativni dvig je dosegel »Rog«, ki je osvojil državno prvenstvo med člani na dirkališču in cesti ter med turisti-

člani ter turisti-mladinci na cesti. »Rog« je tudi moštveni republiški prvak med člani, turisti-člani ter turisti-mladinci na cesti. Vrh tega so nekateri njegovi posamezniki osvojili naslove državnih prvakov.

Razprava je bila živahna in konstruktivna. Posegli so vanjo skoraj vsi udeleženci skupščine. Posebej pa moramo poudariti načelne misli dr. Gogale, ki je dejal, da moramo posvetiti veliko pozornosti mladini in organizirati zanjo tekmovanja, prav tako pa tekmovanja za neorganizirane dirkače, za aktivne

tovarn, zadrug in vajeniško mladino. Poseben poudarek bodo dali proslavi 70-letnice kolesarstva, kjer bo organiziranih več prireditelj, tako razstava, cestna in dirkališna dirka za člane in mladince, turistične prireditve, svečana akademija in drugo. Ob koncu so nadvse zaslužnemu predsedniku tov. Savornu za njegovo požrtvovalno delo podarili lepo kristalno vazo, on pa bo znova vodil kolesarsko organizacijo pri delu v prihodnjem letu. **Tone Bančič**

Skupščina kegljaških sodnikov Slovenije

Z lastno pobudo - lepi uspehi

Ljubljana, 16. dec. Včeraj so se na svojem petem rednem zasedanju zbrali kegljaški sodniki Slovenije, da potegnejo črto pod svoje dosedanje delo. Ugotovili so, da je bilo to leto najuspešnejše in da šteje danes organizacija že lepo število registriranih sodnikov. Le-teh je 21 v I. razredu, 48 v II. in 133 v III. razredu. Letos je tudi dosegel naslov mednarodnega sodnika tovariš Rebolj. Predstavniki sodniških poverjeništev so grajali dosedanje delo sodniške organizacije, ki je prepustila republiške organizacije lastni pobudi in delu. Kljub temu imajo vsi slovenski sodniki potreben strokovni material, merila, enotne sodniške izkaznice in trakove, organizirali pa so tudi več seminarjev za nove sodnike.

Delegati so sprejeli več koristnih predlogov, ki bodo dajali napotke za nadaljnje delo sodniške organizacije. Poverjenišstva se bodo še bolj utrčila, da bodo lahko opravljala nekatere posle, ki jih je morala voditi doslej republiška organizacija, prirejala bodo tečaje za nove sodnike, izdajala legitimacije za sodnike II. in III. razreda ter sploh opravljala vse organizacijske in administrativne posle. Dogovorili so se, da na prvenstvenih tekmovanjih ne bodo več točkovali po adutih, temveč to le na prijateljskih, sindikalnih in medkrožkovnih tekmah. Točkovanje pa je izpremenjeno tudi tako, da se bodo odslej soštevale le slabe točke.

Novi odbor bo ponovno vodil tov. Ačbolj, pomagali pa mu bodo tov. Emil Novak, Sonnenwald, Vojska in Senjan.

Danes so se na posvetu zbrali tudi vsi najboljši slovenski kegljači ter nekateri inštruktorji ter vaditelji.

Ta posvet je bil kratek, dogovorili pa so se, da bodo pričeli v bodoče s poukom športnega kegljanja po enotnih metodah. Žal čas ni dopuščal, da bi izmenjali misli o vseh vprašanih tehnikah in metodah športnega kegljanja, vendar so po posvetu posneli na filmski trak nekaj primerov iz tehnike metanja krogle, zaleta, rotacije krogle in podobno. Posvet bo prav gotovo povzročil, da bodo inštruktorji in vaditelji začeli s še bolj sistematičnim delom.

V Kranju bo državno prvenstvo

Kranj, 16. dec. V petek zvečer je bil v prostorih štiristeznega kegljašča redni letni občni zbor kegljaškega kluba Triglav. Iz poročila predsednika tov. Rozmana je bilo razvidno, da šteje klub 201 člana in da je bilo delo kluba v preteklem letu zelo uspešno. Tekmovalci so se udeležili vseh tekmovanj in dvakrat gostovali v tujini. Največji uspehi so zgraditev štiristeznega kegljašča, drugo mesto na državnem ekipnem prvenstvu v Zagrebu, prvo mesto v tekmovanju posameznikov za državno prvenstvo itd. Predsednik je ob koncu nagradil najzaslužnejše graditelje novega kegljašča.

V živahni razpravi so navzoči grajali nekatere člane, ki niso hoteli pomagati s posojilom, čeprav bi lahko z njim preje zgradili kegljašče. Sklep občnega zbora je bil, da bo treba še povečati število članstva, zlasti mladine in članic. Ker bo v Kranju tudi državno prvenstvo v maju drugega leta, so že sedaj nakazali nekatere smernice za organizacijo tega prvenstva. Novemu odboru še nadalje predsedujejo tovariš Rozman.

V živahni razpravi so navzoči grajali nekatere člane, ki niso hoteli pomagati s posojilom, čeprav bi lahko z njim preje zgradili kegljašče. Sklep občnega zbora je bil, da bo treba še povečati število članstva, zlasti mladine in članic. Ker bo v Kranju tudi državno prvenstvo v maju drugega leta, so že sedaj nakazali nekatere smernice za organizacijo tega prvenstva. Novemu odboru še nadalje predsedujejo tovariš Rozman.

kovanju izpadel Starc, po zadnjem nastopu pa so se mu pridružili tudi Gomolj, Kobal in Ambrožič Miro.

Vestni red po izbirnem tekmovanju je tale: 1. Podkrižnik (Branik) 2591, 2. Debeljak (Tr) 2571, 3. Vanovšek (Beton) 2558, Steržaj Miro (Ljutomer) 2542, 5. Likovnik (Lj) 2540, 6. Martinec (Gradiš-Lj) 2538, 7. Martelanc Lado (Tr) 2536 in 8. Ambrožič L. (Tr) 2513. Od teh tekmovalcev bo IO KZS izbral 6 članov v republiško reprezentanco. Pri ženskah pa je tale vrstni red: 1. Martelanc (Tr), 2. Klemenčič, 3. Erjavec (obe Gradiš), 4. Čadež (Tr), 5. Gradišar (Kl), 6. Pirce M. (Gr).

PRVENSTVO KRANJA V KEGLJANJU

Kranj, 15. dec. Pred dnevi se je v Kranju pričelo odprto prvenstvo Kranja v kegljanju, na katerem nastopa nad 100 kegljačev. Tekmujejo v disciplini 4 krat 100 mešano in sicer starejši člani, člani, mladinci, članice ter invalidi. Tekmovanje bo trajalo do petka 21. decembra, ko bodo dobili nove prvake Kranja v kegljanju. **I.**

ZBOR GORENJSKIH NOGOMETNIH SODNIKOV

Kranj, 16. dec. Na zboru nogometnih sodnikov Gorenjske nogometne podzveze so ugotovili, da se je organizacija v preteklem letu številčno okrepila, tako da danes šteje 20 članov, kar zadošča potrebam po nogometnih sodnikih na Gorenjskem. Da bi sodniki vsaj enkrat na leto pregledali pravila nogometne igre, so za vse sodnike in kandidate organizirali poseben seminar. V septembru so priredili tečaj, ki ga je vodil tov. Macoratti iz Ljubljane.

Skupščina nogometnih sodnikov Ljubljane

Vedno boljše gre

Ljubljana, 16. dec. — Že na lanski skupščini podzveze nogometnih sodnikov Ljubljane smo ugotavljali, da je ta organizacija v Sloveniji v sklopu ZNSS po številu pripadnikov najmočnejša, mimo tega pa po organizacijskem delu in glede na raven svojega članstva najkvalitetnejša. Današnja letna skupščina pa je te ugotovitve le še bolj podčrtala, saj je ljubljanska organizacija naredila precejšen korak naprej, tako v kvalitativnem pogledu, kot znova po številu članstva. K temu pa je precej pripomogla pravilna politika odbora, ki se je lotil zahtevnih in dokaj obsežnih nalog, pa jih je vse več ali manj zadovoljivo rešil. Tudi letos je organiziral tečaj za nogometne sodnike, po katerem je opravilo izpit 11 kandidatov, mimo tega je uspel s tečajem za mladinske sodnike, kjer je opravilo teoretični izpit 19 mladincev, v teku pa je že drugi letošnji tečaj za sodnike, ki ga obiskuje 12 tečajnikov. Torej je bila skrb za vzgojo novega kadra pravilna. Vrh tega so bili vsakomesečni plenarni sestanki tisto torišče skupnega dela, kjer je članstvo ljubljanske podzveze obravnavalo problematiko, se s pomočjo dokaj kvalitetnih predavanj seznanjalo z novostmi v nogometni igri, ugotavljalo svoje

napake in so skratka učilo. Organizirani so bili tudi seminarji za vse sodnike, nato pa kolokviji, kjer je bila preizkušena kvaliteta posameznih sodnikov. Vse to je bila pozitivna plat dela.

Nasprotno pa povejmo še nekaj o senčnih straneh. Kljub temu, da šteje ljubljanska sodniška organizacija letos že 85 članov, t. j. 21 več kot lani, je to število še odločno premajhno, saj so morali le-ti sodniki voditi kot glavni ali kot mejni nad 1400 tekem. Zaradi tega seveda le-ti niso mogli povsem zadostiti svojim nalogam, kar je nekako zaviralo dober razvoj tekmovanj. Opazilo se je pri nekaterih tudi pomanjkanje kondicije, pri nekaterih pa premajhna disciplina glede sojenja tekem. Zatorej je moral odbor za delegiranje večkrat poseči celo po kandidatih, ki pa so svojo nalogo zadovoljivo opravili.

V razpravi je bilo videti, da ljubljanska sodniška podzveza tudi v bodoče stremi za tem, da bi povečala število svojega članstva, da bi izpopolnjevala vse tiste sodnike, ki so izpite že opravili in da bi še prirejala tečaje za mladince. Uvedli bodo obvezne skupne treninge za vse sodnike ter kontrole sojenja.

Poletov nagradni natečaj

ODREZER št. 20

1. Nemčija : Belgija	Točen naslov pošiljatelja: Priimek:
2. Rabetnički : Ljubljana	
3. Arsenal : Birmingham	
4. Astonvilla : Manchester City	
5. Bolton : Everton	Ime:
6. Burnley : Cardiff	
7. Leeds : Tottenham	
8. Manchester Un. : W. Eronwich	Kraj:
9. Newcastle : Sunderland	
10. Preston : Chelsea	
11. Woolverhampton : Blackpool	Ulica in hišna številka:
12. Lutton : Charleton	

Nad 60.000 mladincev sodelovalo na raznih tekmah

Celje, 16. dec. — Včeraj zvečer je bil v Celju občni zbor aktivna učiteljev in profesorjev telesne vzgoje, katerega so se udeležili tudi predstavniki oblasti in množičnih organizacij. Iz poročila o delu v celjskem in trboveljskem okraju so bili vidni veliki uspehi. Sadevi telesne vzgoje se že kažejo pri mladini. Sportni dnevi nudijo možnost za široko tekmovalno aktivnost in razvedrilni šport. Glede množičnosti lahko rečemo, da smo to dosegli na šolah, saj je samo v celjskem in trboveljskem okraju v zadnjem šolskem letu tekmovalo v raznih igrah in panogah 62.000 mladincev. Pri tem je podčrtati, da je ta široka tekmovalna aktivnost obremenila skupnost le za nekaj borih tisočakov. Na smučarskih in atletskih tekmovanjih je bilo največ udeležencev, nato pa pri raznih športnih igrah, na šolskih in javnih nastopih, akademijah, proslavah in sličnih manifestacijah. Pri

tem je zopet nastopilo okrog 10.000 mladine.

Celjsko društvo pa se zaveda, da ni samo zunanja manifestativnost dela in napredka pri šolski telesni vzgoji. Zato so se navzoči zavzeli za izboljšanje notranjega dela, za boljše učne in vzgojne metode. V ta namen bo letos več strokovnih seminarjev in predavanj. Izven šole pa so učitelji in profesorji telesne vzgoje zelo aktivni pri delu v družini ter upravičeno so sprejeli moralno priznanje vseh zastopnikov oblasti in družbenih organizacij.

Košarkarji v Kamniku

Kamnik, 16. dec. — Po dolgem odmoru je bil v Kamniku košarkarski turnir v organizaciji domačega »Partizana«. Pokazal je, da bi z malo več volje pri obel domačih društvih SD Kamniku in »Partizanu«, lahko sestavil kvalitativno moštvo. Najlejša je bila tekma med SSD Kamnikom in VASK iz Litiije, ki je končala z uspehom domačinov 41:36. V preostalih tekmah je VASK premagal »Partizana« z 68:44, SSD Kamnik pa si je s svojo zmago nad »Partizanom« 75:59 priboril prvo mesto. **Windschnurer**

CRVENA ZVEZDA : BSK 2:1 (1:1)

Beograd, 16. dec. — Danes je bila v Beogradu na stadionu Crvene zvezde prijateljska nogometna tekma med jesenskim prvakom Zvezde nogometne lige in BSK. Zmagala je Crvena zvezda zasluzeno, ker je bila boljše v obeh delih igre. Obe moštvi sta nastopili v popolnih sestavih. Gole so dosegli Rudinski in Tasić za Crveno zvezdo in Davidović za BSK.

FERENZVAROS : VOJVODINA 3:1 (2:1)

Novi Sad, 16. dec. — Pred 10.000 gledalci je danes nogometno moštvo Ferenzvarosa iz Budimpešte zasluženo premagalo domačo Vojvodino. Madžari so igrali hitro in enostavno, vsak njihov napad je predstavljal največjo nevarnost za domačega vratarja. Domačini so sicer prišli v vodstvo v 7. min. po Blažiču, ki je na predložek Rajkova z glavo potresel mrežo. Samo 5 minut kasneje je Fenyeš izenačil, v 30. min. pa je Kertesz povedel goste v vodstvo. Ko so že gledalci zapuščali igrišče, je Orosz dosegel še tretji gol. Pri gostih so bili najboljši vratar Gylyas in reprezentanti Fenyeš, dalje Buzanski, Matrai in Kertesz.

VELEZ : UJPEST 3:3 (0:1)

Mostar, 16. dec. — Pred 6000 gledalci je bila danes prijateljska nogometna tekma med Veležem in budimpeštanskim Ujpeštom. Tekma se je sicer končala z neodločenim rezultatom, vendar so bili gostje boljši in bi zaslužili zmago. Domačini so igrali izredno borbeno in požrtvovalno.

Zmaga Crvene zvezde v Pragi

V tretji tekmi na mednarodnem košarkarskem turnirju v Pragi so košarkarje Crv. zvezde slavile prvo zmago. Premagale so PUC iz Pariza s 45:42 (17:26). V prvih dveh tekmah so bile Beograjčanke poražene od Udarnika iz Sofije z 68:78 in Slovana iz Prage s 69:75. V finalu se bosta srečali ekipi MAI iz Moskve in Udarnik iz Sofije, Crv. zvezda pa se bo borila s Spartakom iz Prage za peto mesto.

HOKEJ MED TEDNOM

Jesenice B : Ljubljana B 6:2 (2:0, 1:0, 3:2)

Opomba: 1. Meddržavna nogometna tekma v Kölnu, 2. Tekma za pokal železničarjev v Skopju, 3. do 12. Tekme I. angleške lige.

Vrstni red klubov I. angleške lige je naslednji: Manchester U. 32 točk, Tottenham 28, Leeds 26, Blackpool 26, Bolton 25, Birmingham 23, Woolverhampton 23, Burnley 23, Preston 23, Arsenal 23, West Bronwich 22, Lutton 19, Astonvilla 18, Chelsea 18, Manchester C. 18, Everton 18, Cardiff 17, Newcastle 17, Sheffield W. 16, Portsmouth 13, Sunderland 11, Charleton 10.

Velika presenečenja pri izbirnih tekmah kegljačev

Ljubljana, 16. dec. Izbirna tekmovanja za sestavo republiške moške in ženske kegljaške reprezentance so se danes zaključila. Prihodnjo soboto bo namreč v Kranju dvoboj ženskih reprezentanc Hrvatske in Slovenije, v nedeljo pa četverboj moških reprezentanc Srbije : Hrvatske : BiH in Slovenije. Najboljše slovenske kegljačice so imele izbirne tekme v Kranju in to v disciplini 2x100 lučajev, moški pa v Ljubljani in Kranju v disciplini 3x200 lučajev. Kolikor pri izbiri tekmovalk ni bilo posebnih presenečenj, so zato bila pri moških tem večja. Že po nastopu 2x200 lučajev je proti vsemu prič-

in koristno. Kot po navadi se je med branilci spet odlikoval požrtvovalni Sočan, medtem ko ostali niso bili vedno na mestu, čeprav so se srčno borili. Pri napadalcih moramo danes še posebej pohvaliti razpoloženega Kompoša na desnem krilu, kjer je menda končno le našel svoje pravo mesto. Prav dobro se razumeta tudi Blaznik in Dolenc, svedra pa jima še vedno primanjkuje večje prisebnosti in odločnosti pri streljanju na gol. Gostje so bili v prvem polčasu boljši. V drugem delu igre pa so zaradi svoje grobosti izgubili prav vse simpatije. Sodnik Gvardjančič je do sredine drugega polčasa imel igre v svojih rokah, kasneje pa je znatno popustil, kar je prav gotovo močno vplivalo na nadaljnji razvoj dogodkov na igrišču. Občinstvo je bilo z zmago domačinov zadovoljno, prav gotovo pa ne z nekaterimi nešportnimi izpadi, katere je ogorčeno obsojalo. **Lipar M.**

V TRETJE GRE RADO...

(Nadaljevanje s 1. strani)
žudno se nam je zdelo, da je tov. Gvardjančič neaekrat popustil pri svoji sicer strogi presoji. V 73. min. je bil zrušen v kazenskem prostoru Blaznik in druga 11-metrovka, ki jo je streljal Dolenc, je prinesla zmago Ljubljani. Dolencov strel je bil izredno lep, saj je žoga obtičala v levem kotu, medtem ko se je vratar vrgel v desnega. Gostje so z zadnjimi silami skušali zadeti v črno. Nekaj minut pred koncem je imel Jereb spet lepo priložnost, da pokaže svoje znanje. Ostri strel, iz 20 m daljine je komaj obrnil v kot, ki je ostal neizkoriščen. Ljubljana je imela še eno priložnost, da povzga rezultat. Dve minuti pred koncem, je Hacler v solo prodoru skušal povzati rezultat, toda eden izmed branilcev železničarja, ga je surovo podrl, toda sodnik ob tem zares nešportnem prekršku, sploh ni reagiral. Zakaj ne, kdo ve? Ljubljana je igrala samo na trenutke lepo